

ஜனவரி - மார்ச் 1982.

கையெழுத்து

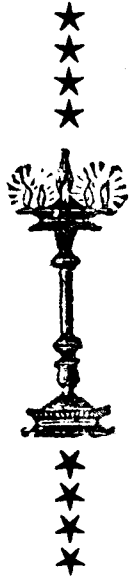
4

தனி ஒருவனுக்கு
உணவில்லைபெனில்
ஜெகத்தினை
அழித்திடவோம்.

--பாரதி.

ரூபா 2/50.

நியூ வேல் முருகா கற்பூரம்

மங்கள கரமான வைபவங்களுக்கென
சிறந்த முறையில் தூய்மையான விளைவு
கற்பூரத்தினால் தயாரிக்கப்பட்டது.

நியூ வேல் முருகா கற்பூரம்

தயாரித்து விநியோகிப்பவர்:

உமா இன்டஸ்ரீஸ்

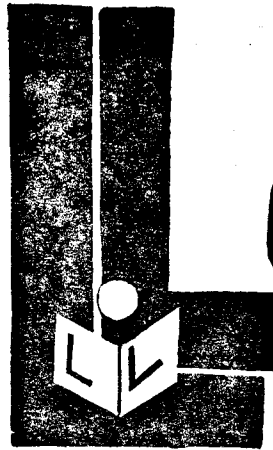
24, வளாக வீதி, திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்.

GCE O/L வகுப்பிலிருந்து
GCE A/L வகுப்பு வரை

சிறந்த கல்வியை கல்முனையில் அளித்து வருவது

க. பொ. த. சாதாரண தரத்
துக்கான கணித, விஞ்ஞான
ஆங்கில வகுப்புகள்,

கல்விப் பொதுத்தராதர உயர்தர
பரீட்சைக்கான கலை, விஞ்ஞான
வர்த்தக வகுப்புகள்
தொடர்ந்து நடைபெறுகின்றன

**LET'S
LEARN**

No.7, R.K.M. Road,

KALMUNAI.

கீற்று

காலாண்டிதழ்

ஜனவரி - மார்ச் 1982.

வீச்சு: 4.

உண்ணுதற்கும்
நல்ல
உணவின்றி
உழைப்பவனின்
எண்ணத்தை நாளும்
இலக்கியமாய்
பாச்சுகின்ற
மின்னலெனும் கீற்று
வீச்சாகும்
எம் எழுத்து

தொடர்புகள் :-

‘கீற்று’

இல. 7, ஆர்.கே.எம். வீதி,
கல்முனை.

உங்களுடன் . . .

நான்காவது “கீற்று” இதை
நிதானமாகவே கொணர்ந்துள்ளோம்
ஆமாம்!
அரசியல் சமூக பொருளாதார அதோடு
இனரீதியான
இடர்பாடுகள்
இலங்கையில் ஏற்படுத்தியுள்ள
நெருக்கடிகள் எம்மை
நிதானப்படுத்தியுள்ளன
“ஈழமக்களுக்கே” என்பதற்குத்தான்
நாம் உடன்பாடானவர்கள்,
வேறு “அலைகள்” எம்மை
ஒன்றும் செய்து விடா
ஆகவேதான்
விலைவாசி உயர்வு
வேலையில்லாக்கவலை இவை எம்மை
அரைவாசி ஆக்கியது பற்றியும் . . .
உலக வங்கியின் ஏவலை
நிறைவேற்றும் கைங்கரியங்கள்
நிகழுகின்ற காட்சிகளை கண்டும் . . .
இலங்கையின் இருபக்க
இனவாதக் குரலொலிகள்
பாராளுமன்றக் “கண்டனில்”
சங்கமமாகின்ற விதம் . . .
மொழி, இனம் பற்றி
ஊரில் கதைபேசி,
தலைநகரில்
வர்க்க சமரசத்தின்
வர்த்தகப் பங்குகளை
வாங்குகின்ற வேதனைகள் . . .
புதிய ஜனநாயகம் பேசி
புதை குழிக்குள் போனவர்கள்
மீண்டும்
புதுயுகம் காண அழைக்கும்
பரிதாபம் பற்றியும் . . .
எண்ணுகின்ற அனைவரையும்
எங்களுடன் அழைக்கின்றோம்.
எங்கே!
அலசங்கள் பார்க்கலாம் “கீற்றை”
அடுத்ததில் சந்திக்கும் வரை . . .

தமிழ் நாவலின் முகம்

“நீங்கள் வாசித்த அந்த நாவலின் பேரென்ன”
என்று யாராவது நாவல் வாசிக்கும் பழக்கமுள்ள
நண்பர்களிடம் கேட்டால்,

“ஏதோ கனவு... என்றுதான் வரும்”
என்றே அல்லது,

என்னவோ இதயவீணையோ இதயமலரே இதய
கடலோ இதய நிலவோ இதய ராகமோ இதப்போல
தான் ஒரு பெயர் என்று அல்லது.

“கனிந்த உள்ளமோ காதல் உள்ளமோ கரைந்
த உள்ளமோ கலைந்த உள்ளமோ சரியாக வருகு
தில்ல ஏதோவொரு உள்ளமடப்பர்” என்று
அல்லது,

“அணையா விளக்கோ ஆசை விளக்கோ அழியா
விளக்கோ அழகு விளக்கோ அமர விளக்கோ அகல்
விளக்கோ இப்படி என்னவோ ஞாபகம் வருகுதில்ல
ஏதோவொரு திருவிளக்குத்தான்” என்று பதில்
வரும்.

இப்படியான பதில்களைத்தான் பெரும்பான்மை
யானவர்கள் சொல்கிறார்கள். இவ்வாறு சரியாக
நாவல்களின் பெயர்களைச் சொல்ல முடியாமலுக்கு
இதில் கிரத்தை அநேகருக்கு இருப்பதில்லை என்று
சொன்னாலும் இதுவே முழுக்க - முழுக்க உண்மை
யில்லை. தமிழ் நாவல்கள் ஒரே தன்மைத்தான புழங்
கிப்புழங்கிப் மரத்துப்போன, இலக்கியத்தில் பயிலப்
படும் செம்மொழிச் சொற்களையே தம் பெயர்களாக
கொண்டுள்ளன. களவு, காதல், இதயம், இன்பம்,
உள்ளம், உணர்வு, சொர்க்கம், சுகந்தம், சுகம்,
வாழ்வு, வசந்தம், மலர், மணம் என்று எண்ணினால்
வருகின்ற ஒருஐம்பதுக்கு, அறுபதுக்குட்பட்ட சொற்
களைக்கொண்டு அல்லது அவைகளின் முன்பின் அடை
மொழிகளைக் கொண்டு ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றமையே
இம்மயக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது.

பெரும்பாலும் தமிழ் நாவல்கள் யதார்த்தத்
தன்மையற்று கற்பனைப் பாங்கான இலட்சியவாத
நோக்குடன் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அத்தோடு
தமிழ் செய்யுள் நடையின், கவிதை நடையின் பிடி
வசன நடையில் மிகுதி எனலாம் இத்தன்மைகள்
நாவலின் பெயர்களில் பிரதிபலிக்கப்படுதல் ஆச்சரி
யான தொன்றல்ல.

துறை - சா - தட்சணாமூர்த்தி

தமிழ் நாட்டில் சுதந்திரப்போராட்ட காலத்தில்
இருந்த அந்நிய எதிர்ப்புணர்வால் விளைந்த தமிழ்
உணர்வும் ஆரியதுவேசம் என்பதால் உருவான
சமஸ்கிருத விரோதமும் அதன் பிரதிபலிப்பால்
தமிழ் உணர்ச்சியும் கலந்து தூய தமிழ் மாயமானத்
தேடிக்கொண்டிருந்தன. மறைமலையடிகள் போன்
றார் தூயதமிழ் என்ற மரத்த தமிழில் நாவல்களே
எழுதத் துணிந்தனர். இவ்வாறு பல ஏதுக்கள்
மக்கள் இலக்கிய வடிவமான நாவலை மக்களோடும்
அவர்களின் ஜீவனுள்ள மொழியோடும் இணைப்ப
தில் இடைஞ்சலாய் நின்று தொழிற்பட்டன. பேச்சு
வழக்கு இடம்பெறுவதை ‘இழிசனர் வழக்கு’ என்று
இழித்துரைத்தனர். இப்படியான சூழ்நிலையில்
மக்கள் வழங்கு மொழியில் உள்ள அழகிய புதுமை
யான சொற்களும் தொடர்களும் அவை நாவலின்
உட்பொருளை சூசமாக குறியீடாக வெளிப்படுத்
தக் கூடியதாக இருந்துத் தலைப்பாக முடியவில்லை.

இச்‘சொற்கற்பு நெறி’ ஒரு காரணம் போலும்
தமிழ்ப் படைப்பாற்றலின் ஒரு பகுதி இன்றைய
வாழ்வுபா யாமல் கிளை பிரிந்து வரலாற்றுக்குச்
சென்று சீரழிந்ததற்கு.

இத்தூய இலக்கிய சொல் மோகத்தின் காரண
மாக சில நாவலாசிரியர்கள் பாரதி பேர்ன்ற கவிஞர்
களின் ஜனரஞ்சகமாகிப்போன கவிதையடிகளையே
‘ரெடிமெட்’ பெயராக்கி விடுகின்றனர். ‘தீராத
விளையாட்டு’ ‘திக்குள் விரலை வைத்தால்’ ‘பூஜைக்கு
வந்த மலர்’, ‘காணி நிலம் வேண்டும்’ என்பவாறு.

ஒரளவு சாதாரண மக்களால் புரிந்து கொள்ளக்
கூடிய பாரதி போன்ற கவிஞர்களின் கவிதையடிகளை
தலைப்புகளாக இடும் இப்போக்கின் தொடர்ச்சியில்
அண்மையில் ஒரு எழுத்தாளர் அழகிய மண்வளம்
வீசும் தமதுகிராமிய நாவலொன்றுக்கு ‘என்பிலதனை
வெயில் காயும்’ என்று குறளடிகளையே தலைப்பாக்கி
சாதனை புரிந்துள்ளார்.

சிலர் நல்ல இலக்கியச் சொற்கள்தானே என்ற
நினைப்பில் அர்த்தமில்லாமலும் பெயரிட்டுள்ளனர்
என்பதும் ஒரு சுவாரஸ்யமான செய்தியாகும். உதா
ரணம். வானத்து நிலவு, கற்சுவர்கள், நதியைத்

கீற்று

தாண்டிய படகுகள். நிலவு என்றால் வானத்தில் இருப்பதென்றும் சுவர்கள் என்றால் கல்லால் ஆக்கப் படுவதென்றும் படகு நதியைத் தாண்டக் கூடிய தென்றும் இவர்கள் விளக்குகிறார்கள் !

நாவல் என்பது ஒரு கலை; ஒரு புதுப்புனைவு. ஆகவே அதன் சகல இடங்களிலும் தலைப்பிலும் கூட அக் கலையுணர்வு, சிருஷ்டித்தன்மை காணப்படுதலே முறைமை ஆனால் ஓரளவு நாவல் படைப்பதில் சாதனை புரிந்துள்ள நாவலாசிரியர்கள்கூட இவ்விசயத்தில் அதாவது தலைப்பிடுவதில் படைப்புணர்வற்று இருப்பது கவலைக்குரியது.

உண்மையில் தமிழ் உலகில் செம்மொழி இலக்கியப் பெயர்கள் பிரபல கவிதையடிகள் கவர்ச்சியான 'ரேட் மார்க்' இவ்விடத்தில் குறிப்பிடக்கூடிய இன்னொரு சீர்கேடு ஜனரஞ்சகமான சினிமாப் பாடல்களின் அடிகள் எவ்வித கூச்சமுமின்றி நாவலாசிரியர்கள் பெயராக தம்நாவலுக்கு சூட்டுவதே. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தாமரை மணலன் "ஆயிரம் வாசல் இதயம். . . ." என்று தொடரும் சினிமாப் பாடலின் ஒவ்வொரு அடிக்கும் ஒவ்வொரு தொடர் நாவல் எழுதி 'பிஸ்னெஸ்' பண்ணினார்.ராணிமுத்து என்ற நிறுவனம் ஆர். ஷண்முகசுந்தரத்தின், சட்டி சுட்டது' நாவலை 'சட்டி சுட்டதடா' என்று பெயர் மாற்றித்தான் விற்றது.

"ஆயல் நாட்டு எழுத்தாளர்களைப் பின்பற்றுவதாகச் சொல்லிக்கொள்ளும் நாவலாசிரியர்கள் கூட ஓர் அழகற்ற குரூரமான பெண்ணையோ, குஷ்டரோகியையோ பைத்தியம் பிடித்த ஒருவரையோ கதாநாயகியாக வைத்து எழுதியதாக தெரியவில்லை" என்று சிட்டியும், சிவபாதசந்தரமும் தம் நூலில் கூறுகின்றதுபோல் இவர்களின் பெயர்களையும் அவைகள் செம்மொழிப் பதங்களாயினும் நம் நாவலாசிரியர்கள் தலைப்புகளாகத் தேர்ந்தெடுப்பதில்லை. அமங்கலச் சொற்கள் விற்பனையாகாது போலும் !

இச்சீரழிவுகளின் உச்சமாக சில நாவலாசிரியர்கள் தலைப்புக்களுக்காக நாவலின் போக்கை செயற்கையாக மாற்றியமைத்துள்ளதைக் கொள்ள வேண்டும். இலக்கியத்தரமுள்ள எழுத்தாளர்கள் என்று கொண்டாடப்படும் சிலரும் தம்நாவல்களை இப்படி ஆக்கியுள்ளனர். என்பதே விடப்புக்குரியது. உதாரணமாக டி. செல்வராஜின் 'மலரும் சருகும்' நாவல் அடிப்படையிலும் வாழ்வையும் அவர்தம் உணர்வுகளையும் எழுச்சிகளையும் மாற்றங்களையும் சித்தரிக்கத் தொடங்கிய தமிழ் நாவல்களின் முன்னோடிகளில் ஒன்றென போற்றப்படுகிறது. இந்நாவலின் அழகும் புத்திசாலித்தனமும் துடிப்புமிக்க இளம் கதாநாயகி காதலில் தோல்வியுற்று மனம்சொர்ந்து மந்தப்படுத்தி கொண்டவனும் அசிக்கப்பிறவியும் பல

வீனனுமான ஒருவருடன் தன் வாழ்வை பிணைத்துக் கொள்கிறார்கள். இவ்வாறு அவன் நடந்து கொண்டமைக்கு நாவலின் ஊடே எவ்வகை நியாயத்தையோ விளக்கத்தையோ ஆசிரியர் வெளிப்படுத்தவில்லை. அவளை விருப்புடன் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய எத்தனையோ நல்ல இளைஞர்கள் அங்கிருந்தும் சருகான அவனோடு மலரான அவளை இணைத்து விடுகிறார் ஆசிரியர் இதன் மர்மம் என்ன? இதற்கு இந்நாவலின் பெயரைத் தவிர வேறு காரணம் ஏது?

இத்தோடு விட்டாரா? இருபத்தைந்து வயது வரை சிறுபிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து ஒணைப்பிடித்து அதன் மீது சிறுநீர் பெய்து வாயால் உடுக்கடித்து பேய் விரட்டி' கண்களில் பீளை வடிய வாயில் எச்சில் வடிய வேட்டி கூடக் கட்டத் தெரியாமல் கோவணத்தோடு திரிந்தஅந்த உதவாக்கரை சிறுபிள்ளையை' சிலபெரிய காரியங்களும் செய்ய வைத்து விடுகிறார் அவர். பூவோடு சேர்ந்திருக்கும் சருகும் மணம் பெறத்தானே வேண்டும் என்று நினைத்துவிட்டார் போலும்

இதுபற்றி இன்னொரு குறிப்பும் இதை ச. செந்தில்நாதன் என்ற விமர்சகரும் குறிப்பிடுகிறார் 'ஏங்கலையும் பிறரையும் பொலிஸ் வண்டியில் ஏற்றி அழைத்துச் செல்கிறான் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் ரத்தினம். பச்சுளம் குழந்தையை இருக்கையிலும் ஏந்தியவண்ணம் ஓடுகிறான் மாடாசாமி' இங்கே கதையை முடித்திருக்கலாம் அல்லவா? மலர் ஒன்று மலர்ந்தபின் மற்றொருமலர் சருகாக வேண்டும் அல்லவா? எனவே தான் மாடாசாமியை ஆசிரியர் உடனே கொல்கிறார்.'

(பக். 95 விடுதலைக்குப்பின் தமிழ் நாவல்கள்) மடாசாமி மறுநாள் தெருவில் பிணமாகக் கிடப்பதாகவும் அவன்பிடியிலிருந்து குழந்தை வெளியேறத்திமிறிக்கொண்டிருப்பதாகவும் கதை சொல்கிறது)

இப்போக்கு இன்னொரு உதாரணமாக 'மீட்டாதவினை' என்ற நாவலைப்பற்றி 'ஈழத்து நாவல் இலக்கியம்' என்ற நூலில் நா. சுப்பிரமணியம் எழுதியிருப்பதை எடுத்துக்காட்டலாம். ஏ. ரி. நித்தியகீர்த்தியின் மீட்டாத வினை (1974) நாவலை யாழ்ப்பாணப்பகுதி கிராமமொன்றின் சமூகமாந்தரை அவர்களின் இயல்பான குணம்சங்களோடு முன்னிறுத்த முயல்கிறது. பணத்திமிர், சண்டித்தனம் என்பவற்றுல் மனிதப் பண்புகளைச் சீரழிக்க முயல்பவர்களும் வறுமையாலும் பாலியல் உறவுமுறையின் பிறழ்வுகளாலும் பாதிக்கப்பட்டவர்களும் வாழ்கின்ற சமுதாயத்திலே ஓசைப்படாமல் ஒரு மாற்றம் நிகழத் தொடங்குகிறது. ஆதரவற்ற இளம் பெண்ணை தேவி தன்னைவிட இளையவனான மகாதேவனைக் காதலிக்கிறார். பணக்காரரான கணபதிப்பிள்ளை அவளை மணம் புரிய விரும்புகிறார். திருமணமாகாமலே தாய்

மையெய்தியவள் தங்கம். அவளுடைய மகன் இளங்கோவை மகாதேவனின் தங்கை செல்வம் காதலிக்கிறாள். வறுமையும் இழிப்புரைகளும் முறையே தேவியையும் இளங்கோவையும் பாதிக்கின்றன. அவற்றை மீறி மகாதேவனும் தேவியும் இளங்கோவும் செல்வமும் இணையும் வேளையிற் கணபதிப்பிள்ளையின் சூழ்ச்சியால் தேவி மீட்டாத வீணையாகவே உயிர் துறக்கிறாள். உணர்ச்சி முனைப்புகளுடனும் சமுதாயமாற்றச் சிந்தனைகளுடனும் நடப்பியல்புகளுக்குப் பொருந்த வளர்த்துச் செல்லப்பட்ட இந்நாவலின் இறுதியில் அமைந்த தேவியின் மரணம் நாவலுக்கு செயற்கையான முடிவாக உள்ளது. மீட்டாதவினை என்ற தலைப்புக்குப் பொருத்தமான வகையில் கதையம்சம் நிறைவுபெற வேண்டும் என்ற கருத்து இதற்குக் காரணமாகலாம்.

இவ்வாறு பெயர் என்ற 'ரேட் மார்க்கை' தேடி அலைவதால் 'கொப்பியடி'க்கும் விளையாட்டையும் நம் எழுத்தாளர்கள் சாதுரியமாக ஆடுகின்றனர் 'ஒரு நடிக்கை நாடகம் பார்க்கிறாள்' என்று ஒருவர் பெயரிட்டதை கேள்விப்பட்டால் உடனே மற்றவர்கள் தாங்கள் எழுதியிருக்கும் நாவல்களுக்கு 'ஒரு பெண் திருமணத்திற்காக காத்திருக்கிறாள்' 'ஒரு பெண் வேலி தாண்டுகிறாள்' என்று நாமகரணம் செட்வர். 'சக்கரங்கள் நிற்பதில்லை' 'கருணையினால் அல்ல' என்ற பெயர்களைக் கொண்டு வெளிவந்த நாவல்கள் சில மாதங்களில் பத்திரிகைகளில் புத்தகங்களிலும் 'காலங்கள் சாவதில்லை' அக்கரைகள் பச்சையில்லை' 'பெய்க்கைகள் நிலைப்பதில்லை' என்ற பெயர்களைச் சந்திக்கலாம். பெண்களின் உடைமோஸ்தர்கள் பரவுகின்ற வேகத்தை நிகர்த்தது இதுவும் என்று சொல்லலாம்.

ஒரு நாவலாசிரியர் சொல்கிறார் தம் நாவலுக்கு 'பூ மரங்கள்' என்று பெயரிடுவதற்கே முதலில் தீர்மானித்திருந்தாராம். பின்னர் இது ஏதோ தாவரவியல் பாடப்புத்தகம் பெயர்போலத் தோன்றியதால் 'கனவு' என்று தொடங்கி பெயரிட்டாராம். உண்மையில் நல்ல மண்வளம் கமழும் நாவல்களைப்படைத்த இவ்வீழ்த்து எழுத்தாளர் இப்போது கனவில் முழுகிவிட்டார் என்றுதான் இவரின் பின்னைய படைப்பைப் பார்க்கும்போது சொல்லத்தோன்றுகிறது.

இவர்களைப் போன்றவர்களுக்கு 'மின் உலகம்' 'தலை கீழ் விகிதங்கள்' என்ற பெயர்களெல்லாம் பௌதீக கணித நூல்களுக்கே உரியவை. விஞ்ஞானம் மேலை நாகரீகம் ஆகியவற்றின் ஊடுருவலால் எத்தனையோ புதிய விசயங்களும் நடைபுடைய பாவனைகளும் வந்து அதன் வழி புதிய சொற்களும் பொருள் விரிவும் மொழியில் இடம் பெற்று வெகு

காலமாகி விட்டது. ஏன் நாவல், சிறுகதைகளே அவ்வாறு வந்தவையே அப்படி இருந்தும் அச்சொற்களைத் தலைப்புகளாக்குவதில் எழுத்தாளர்கள் தயங்குவது விந்தைதான். ஹெலிகாப்டர்கள் கீழே இறங்கிவிட்டன; நைலான் கயிறு; நேக்குரிப் பூச்சுகள்; பைல்கள் என்று சில அரிதான தலைப்புகள் காணப்படுகின்றன. இலக்கியத்தில் விஞ்ஞானச் சொற்கள் முக்கியத்துவம் பெறுவது தவிர்க்க முடியாததோடு இன்றைய காலதேச வர்த்தமானத்து இணங்கியதுதான் என்பது இவர்கள் உணர வேண்டும்.

ஆளுமை மிக்க கலைஞருவன் சாதாரண சொற்களையே பட்டை தீட்டிய வைரமாகி பெயரிட முடியும். பாரதி தன் காலத்தில் வெறுமனே சமயச் சொல்லாயிருந்த கவி, மாயை, கிருதயுகம், போன்றவற்றை எவ்வளவு அர்த்தமும் உணர்வும் மிளிர தன் கவிதைகளில் பயன் படுத்தியுள்ளார் என்பது இதற்கோர் உதாரணம்.

மேலும் தமிழன் புராண இதிக்காச வளத்தை தமிழ் நாவலாசிரியர்கள் நன்கு பயன் படுத்தவில்லை நாவல்கள் சித்தரிக்கும் பண்பாட்டோடு அவை இரண்டறக் கலந்திருந்த போதிலும் என்று சொல்லலாம். 'புராணத் துணையின்றி கவலையோ இலக்கியமோ செழித்தோங்க முடியாது' என்று ஏ. ஜே. கனகரெத்தினு கூறுகின்றார். இவ்வாறு இருக்கையில் சூசமாகவும் அர்த்தபாவத்தோடும் நாவலின் தொனியை வெளிப்படுத்த அவைமாந்த சொற்களை எங்ஙனம் தலைப்புகளாக்குவார்கள்.

அடுத்து நாவல் என்ற இலக்கிய வடிவம் மத்திய தர வகுப்பார் என்று சொல்லப்படும் உத்தியோகத்தர்களின் வாழ்வை சித்தரிக்க வாய்ப்பானது என்றே தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இவ்வர்க்கத்தவரின் தோற்றத்தோடு இதுவும் உருவானது என்பர். ஆனால் தமிழின் அதன் உள்வளர்ச்சி காரணமாக இது தோன்றவில்லை. மேலை நாட்டு பரிச்சியம் கொண்ட சிலரால் வலிந்து எழுதப்பட்டது. இதனால் ஏற்கெனவே வலிமை பெற்றிருந்த கதை இலக்கியத்தின் அதாவது தனியொருவனை முதன்மைப்படுத்திய காவியப்பாங்கான கதைகளின் செல்வாக்கு இவைகளில் காணப்பட்டது. இதன் காரணமாகப்போலும் ஆரம்பகால நாவல்களுக்கு இன்னொருடைய 'சரித்திரம்' என்று பெயரிடப்பட்டது பிரதாப முதலியார் சரித்திரம், கமலம்மாள் சரித்திரம், பத்மாவதி சரித்திரம், என்றவாறு தமிழின் அயல் மொழியான தெலுங்கிலும் அதன் ஆரம்பகால நாவல்களுக்கு இவ்வாறுதான் பெயரிடப்பட்டன என்று தெரிகிறது. ஸ்ரீரங்கராஜ சரித்திரம் என்ற சேரனுபாய் பரிணயம், ராஜசேகர சரித்திரம் விவேசந்திரிகா என்பன சில ஆரம்ப தெலுங்கு

நாவல்களின் தலைப்புகள் 'சரித்திரம்' என்ற பெயரில் திருப்தியடையாத சில நாவலாசிரியர்கள் உப தலைப்பாக இன்னொரு பெயரையும் நாவலின் செய்தியை விளக்குவதாக அமைத்துக் கொண்டனர். கமலாம் பாள் சரித்திரம் அல்லது ஆபத்துக்கிடமான அபவாதம் போன்று.

மேலும் மத்தியதர வகுப்பினரின் வாழ்க்கையை யதார்த்த பூர்வமாகச் சித்தரிப்பதென்ற 'பிறப்பயணை' அடைய தமிழ் நாவலுக்கு வெகுகாலம் பிடித்ததால் மிக அண்மைக்கால படைப்புகளுக்குத் தான் லைபல்கள், ஜிவனும்சம், உறவுகள் என்று அவர்களை ஞாபகப்படுத்தும் சொற்கள் நாமகாரமர்கின எனலாம்.

இவ்வாறு தமிழ் எழுத்தாளர்கள் பெயரிடுவதில் மலட்டுத்தனத்தையும் 'ரேட்' மார்க்கையும் கடைப்பிடித்தாலும் ஒருசில விதிவிலக்குகள் இல்லாமலில்லை இந்திரா பார்த்தசாரதி, ஜெயகாந்தன், கணேசலிங்கன், க.நா. சுப்ரமணியம். ஆர் ஷண்முகசுந்தரம் போன்ற நாவலாசிரியர் படைப்புணர்வோடும் மிகுந்த பொருத்தப்பாடுடனும் தம் நாவல்களுக்கு பெயரிட்டுள்ளனர் என்பது மிகவும் ஆறுதலான விசயம்.

உதாரணமாக இந்திரா பார்த்தசாரதியின் நாவல் பெயர்கள் பற்றி ஒரு விமர்சகர் இவ்வாறு

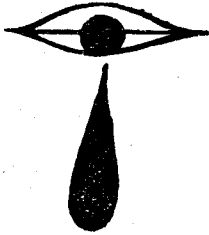
எழுதுகிறார் "தான் படைத்திருக்கும் நாவல்களின் உள்ளடக்கங்களை குறியீடு (Symbol) உருவகம் (Metaphes) போன்ற வற்றினால் தலைப்புகளின் வழி உணர்த்துகின்ற போக்கு இந்திரா பார்த்தசாரதியிடம் காணப்படுகிறது. காலவெள்ளம், மனக்குகை, குருதிப்புனல் முதலான தலைப்புகள் உருவகமாய் அமைந்தவை" "கானல் நீர், ஹெலிகாப்டர்கள் கீழே இறங்கி விட்டன, உச்சிவெயில், திரைகளுக்கு அப்பால், தீவுகள் முதலான தலைப்புகள் குறியீடாக அமைந்திருக்கின்றன."

"தந்திர பூமி, சுதந்திர பூமி, வேசங்கள், ஊனம் போன்றவை உள்ளடக்கங்களை குறிப்பாய் உணர்த்துகின்றன"

(பா.அ.ம. மணிமாறன் - இந்திரா பார்த்தசாரதி ஒரு மதிப்பீடு பக். 17-18)

மக்கள் வாழ்வும் வழங்கு மொழியும் இலக்கியப் படைப்புக்கு என்றும் வற்றாத அமுதகரபியாகும். இவைகளில் நன்கு தோய்ந்து நிற்கும் படைப்பாளி ஒருவன் புதுமையும் சிருஷ்டித்தன்மையும் மிக்க தலைப்புகளை தன்படைப்புகளுக்கு அணிவிக்கமுடியும்'

மேற்குறிப்பிட்ட நாவலாசிரியர்கள் அத்தகையோர் என்பதே நாம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டிய உண்மையாகும்" 0

நவயுக அர்சுணை!

ஓ! எங்கள் அர்சுணை!
பட்டாம்பூச் சொன்றுனது
சட்டையிலே குந்திட! உன்
சுட்டுவிரல் காட்டிச்
சொடிக்கிவிட மண்ணிலது
பட்டுத் துடிக்கும் அந்தப்
பரிதாபம் கண்டு விழி
சொட்டுகின்ற நீருக்கென்
சோபனங்கள்! சோபனங்கள்!!

ஓ! எங்கள்...
நவயுக அர்சுணை!
நன்றே நீ பாடுபடும்
நஞ்சையிலே உள்ள பயிர்
உண்டும் அழித்தும் உனை
உபாதைப் படுத்துகின்ற
பன்றியினைக் கொல்வதிலே
பரிதாபம் காட்டாதே!
புன்மையினைச் சங்கரிக்கப்
புறப்படுவாய்! அறம் அதுவே
திண்மையொடு நில் எங்கள்
தீரமுள்ள அர்சுணை!

யாவலர் பாலீல் காரியப்பர்
1973

ஆகாசத்திலிருந்து பூமிக்கு

சிறு
கதை

எம். ஐ. எம். றுணப்

அவனுக்கு எல்லாம் குழம்பிப்போய் விட்டது. நொடிப்பொழுதில் துண்டிப்பு ஆகிவிட்டது. ரோட்டில் ஒரே கும்மாளம். அந்தி பட்டதும் தெரியாமல் சிறுசுகள் விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். முறை வைத்தாப்போல ஒருவன் எறிய தொடர்ந்து குமியலில் கல்லு சிதறிக்கொண்டிருந்தது. கூடலை பொறிகிளம்பிய மிகச் சிறுசுகள் கூச்சலில் துள்ளிக்குதித்தார்கள்.

அவனுக்கு ஆத்திரம் ஆத்திரமாக வந்தது ஏகாந்தமாய் உலாவிக்கொண்டவனை தாப்புக் காட்டிய கூட்டத்தைதொலைக்க வேண்டும்போல்தோன்றியது.

மீண்டும் . . . மீண்டும் பலமாக ரோட்டில் ஆரவாரம் கேட்டது. சுறுக்கில் முடிகிரூப்போல இல்லை அது. யாராவது தேடிவந்து ஓதல்ஐயா? படிக்கல் ஐயா? என்று முதுகில் விளாசுகிறவரை இது கொடரும். தவறினால் குறிப்பும் ஸலவாத்தும் முடிய செய்தி சொல்லப் போகிற அகப்புத் தெரிந்துதான் கூட்டம் கூச்சலோடோ . . . அல்லது சண்டையோ டோ கலையும் ம்.. ம்.. இது இப்ப முடியுறுதில்லை, நீண்டதவிப்பு அவனைப் பிடித்துக்கொண்டது.

மூன்று மாத காலமாக அவன்சயத்தில் இல்லை என்றே சொல்ல வேண்டும். கொழும்பு வாழ்க்கை முடிய இப்படியொரு அவலம் காத்திருப்பதாக கனவிலும் நினைக்க முடியவில்லை அவனுக்கு அடிக்கடி கொழும்பை எண்ணி மகிழ்ந்து போவான். Lecture முடிகிற கையோடு சாப்பாட்டுக்கு யாரையாவது பிடிக்க ஓடலாம். வீட்டுக்காரியின் முகம் தலைகாட்ட வாடகை கொடுக்க வெண்டு யாரிடமாவது பல்லைக் காட்டலாம். Loan எடுத்த கையோடு பகிர்ந்து போட்டு பரிதாபகரமாகலாம். டியூட் கொடுக்கிற துக்காக விடிய விடிய றூமில் முழிப்புக் கொள்ளலாம் இவைகளை சோகமாக பெரிதுபடுத்தி நொந்துகொண்டதை எண்ணி மிகவும் மனக்கஷ்டப்பட முடிந்தது. அவனுக்கு இப்ப இருக்கிறதைப் பார்க்கிலும் நிறைவான அர்த்தம் அப்ப இருந்ததாகவே அவனுக்குப் படுகின்றது.

பரீட்சை முடிய ஊருக்கு வந்தாகிவிட்டது. எப்ப . . . வந்த . . . தம்பிக்கு எல்லாம் பெரிய . . . என்ற முகங்களோடு ஒப்புதலாய் தலையாட்டுதலோடு

சிரிப்புமாய் நாட்கள் பல கடந்தன. மூன்று வருடமாய் விலகிப்போன உறவுகளைப் புதுப்பிப்பதில் இன்னும் பல நாட்கள் கழிந்தன.

எல்லாம் முடிந்து போக மனது தனிமைப்பட்டு போனது அவனுக்கு வேளைக்கு சோறு கிடைத்தது. செலவுக்கு ஒன்றோ இரண்டோ காசு கிடைத்தது. உம்மாவைவிட வாப்பா இதில் கரிசனையாக இருந்தார் இவைபோக மிகுதி வேளையில் தனியாகவே கழித்தான். கூட்டாகத் திரிய ஒருவருமே இல்லை. வீட்டில் சகலருமே பள்ளிக்கூடம் போய்விடுவார்கள். ஊரில் சிநேகிதர்கள் வேலையாகி தூர இடகளுக்குப் போய் இருந்தார்கள்.

வீட்டுச்சுவர் சரி நிழலில் பாய்போட்டு காயாகப் படுக்கலாம். இமை பூரணமாக செருகிக் கொள்கிற வரை மனது எங்கேயாவது ஓடிக்கொள்ளும். இந்த வேகத்தைவிட்டு மனதுக்குள்ளேயே உருவாகிப் போன உலகத்தில் மிதந்து கொள்ளும் கணத்துக்குக் கணம் ஆனந்தமான இன்பம் புரண்டு கொள்ளும்.

மிகவும் பிடித்தமான புத்தகங்களை வாசித்த கையோடு கெளிகையில் புதிய உலகத்தில் புகுந்து கொள்ளக் கிடைக்கும் அவனுக்கு. அதில் அறியக் கிடைத்த வாழ்க்கை இடுக்குகளை எண்ணி வியந்து கொள்ளுவான். தலைசுற்றுகிற மாதிரி பார்க்கத் தோன்றுகிற பொருத்துக்களைக் கண்டு மாடுகளைப் போல இருக்கிற அர்த்தமுமில்லாமல் ஆடு, மாடுகளைப் போல இருக்கிற மனிதர்களை நினைத்து அனுதாபப்பட்டுக்கொள்ள முடியும் அவனுக்கு. தனிமனித பெறுமானத்தை விட்டு முன்னிலையில் சிதறிப்போகிற மனிதக்கூட்டத்தைக் கண்டு பரிதாபத்தோடு, கூடவே எரிச்சல் பட்டுக்கொள்ளுவான். இப்படியாய் நினைத்து துயரப் பட்டதோடு வெறுப்பும் கொள்ளுவான். முடிவில் இதில் பின்னிக் கொள்ளாமல் தூரத்தூரப் போவ விருப்பமாகும் அவனுக்கு. மிகவும் உச்சாரத்துக்குப் போய் ஆனந்தப் பட வேண்டும் போல இருக்கும். என்றுமே நித்தியத்துவமானதாய் ஆக வேண்டும் போல இருக்கும்.

அசப்புத் தெரிந்து முழிக்கின்ற கண்ணுக்கு உம்மா நின்று கொண்டிருப்பா. குசினுக்குள் சோறு காத்திருக்கும் அவனுக்கு அதுமுடிய கொஞ்ச நேரம் உலாத்தல். கடலைப்பார்த்த வண்ணம் மணல் வெளி

யைத் தொலைதூரம் கால்கள் அளக்கும். மனது சிநேகிதர்களைப்போல உத்தியோகமாகிப் போவதை நினைத்துக் கொள்ளும். முடிவில், பெயரோடு சேர்ந்து இருக்கிற B. A. பட்டத்தோடு ஆத்திரம்வரும் இதுக்குப்பிறகு உத்தியோகமாகி சேவகம் செய்ய இருக்கிறதை நொறுங்கிய துயரத்தோடு மனது பேசிக் கொள்ளும். பட்டதாரி நெய்யிறதா என்று பயமுறுத்துகிற இருகுறியை எண்ணிகோபம்வரும். இப்படியாய் கொந்தளித்து ஓய் மனதுமுடக்கம் கொண்டு நடை வீட்டைத் திரும்பும்.

“புள்ளேய் . . புள்ளேய்” உம்மா கட்டப்பைத் தாண்ட அவனும் றேட்டுக்குப் போனான். முண்டுக் கல்லைச்சுற்றி ஏக கூட்டமாக இருந்தது. கற்கள் தொடர்ந்து விழுந்து கொண்டிருந்தது. தீப்பொறிகளைக் கண்டு சின்னஞ்சிறுசுகள் கும்மாளம் போட்டு அலுத்ததாகத் தெரியவில்லை. கூட்டத்திலிருந்து இனைய தங்கையைப் பிடித்துக் கொண்டு உம்மாவந்தா பயந்து ஒடுங்கிப் போய் அவளும் வந்தாள். தீப்பொறி கிளம்ப குதித்து அமருகிறபோது இருந்த முஞ்சி இப்போது அவளிடமில்லை. எலிப்பொறிக்குள் மாட்டிக் கொண்ட மாதிரிப் பிதுங்கினான். “இண்டைக்கு ஒனக்கு சாப்பாடுதாறன் பாரு” என்ற உம்மாவுக்காக ரொம்பவும் பயந்து போனான்.

வீட்டை போயும், அவன் வாசலுக்குள் வரக்குள்ளேயும் நின்று கொண்டிருந்தான். நகப் பொட்டுக்குள் ஒன்றை ஒன்று நிமிண்டிக் கொள்ள முகம் உம்மென்று குனிந்துகொண்டிருந்தது.

“பகல் சோறு திண்டுட்டுப் போனவள் இன்னொவ்ந்திருக்காள் . . . கடைக்கு சாமான் சக்கட்டு வாங்கப்போக ஆளில்லாம நான் பட்டபாடு” உம்மா அவனைப்பார்த்துக் கதைக்க முகத்தை நிமிர்த்தி தாழ்த்திக் கொண்டாள்.

அவளை உற்றுப் பார்க்க வேண்டும் போல அவனுக்கு இருந்தது. நன்றாகப் பார்த்தான். விடிந்ததிலிருந்து இப்பவரை தெருப்புழுதி வியர்வைக் கசிவில் இடைக்கிடை திரண்டு போயிருந்தது. மூக்கைப் புறங்கையால் இழுத்து விட்டதில் ஒருபக்கச் சொத்தையில் புழுதி சுரித்துப் போயிருந்தது.

அவளைப் பார்க்க அவனுக்கு சிரிப்பாக வந்தது. விடிந்ததிலிருந்து இப்பதான் அவளை அவனுக்குப் பார்க்கக் கிடைக்கிறது. உம்மா பிடித்து வருகிறவரை வீட்டைப்பற்றிய நினைப்பே அவளுக்கு இருந்திருக்காது.

பாழ்வளவு நெக்கொட்டை மரத்துக்குக் கீழ் விளையாடி இருப்பாள். நெக்கொட்டைக்காய் பொறுக்கி நுரைக்கப்பண்ணி முட்டை விட்டிருப்பாள். பப்புகளுக்குமூலால் ஊதி விடுகிற முட்டை எழும்பிப்

பறந்து உடைந்து போகிறவரை கூப்பாடு போட்டிருப்பாள்.

குரும்பட்டி எடுத்து தையல் மெசின் இணக்கி இருப்பாள். ஈச்சங்கொட்டை விளையாடி இருப்பாள் ஒழுங்கை முடுக்கில் குப்பியோடு எடுத்து சாம்பல் அப்பம் சுட்டு இருப்பாள். கடைசியில் மாலைபடக் கல்லுக் கும்பத்துக்கு கூட்டத்தோடு போய் இருந்திருப்பாள்.

இப்படி நினைக்க அவனுக்கு என்னவோ அழிந்து போனமாதிரி இருந்தது. உம்மா பிடித்து அவள் உம்மென்றிருக்கிறத்துக்கு. முந்தி ஆனந்தமாய் அவள் இருந்ததை நினைத்து அவனுக்கும் ஆனந்தம் உண்டானது. அவனைப்போலில்லாமல் நாளின் பெரும்பகுதியில் அவள் சந்தோஷமாக இருந்திருக்கிறாள்.

இப்படித்தான் அவனுக்கும் ஒரு காலம் இருந்தது. காலையில் பள்ளிக்குப் போவான் திரும்பிவந்து சாப்பிட்ட கையோடு வில்லு அல்லது பட்டம் றேதை ஆக விளையாட்டு இரவில் தூத்தி, அல்லது உள்ளாங்குடும்பை என்று இன்னும் பல தினிசு.

அப்பவெல்லாம் இந்த மாதிரிபோல துயரம் இருந்ததில்லை. ஓயர்த விளையாட்டு. கூடவே ஓயர்த ஆனந்தம். நேரத்துக்கும் சோறு. கேட்டவுடனே காசு. இப்பவும் கிட்டத்தட்ட அந்தமாதிரித்தான். ஆனாலும் ஆனந்தம் இல்லை.

குறிப்பும் ஸலவாத்தும் முடிய கூட்டம் கடைசி ஆட்டமாகபலமாகக் கல்லை எறிந்து கொண்டது. ஒருவன் ஊவென்று கத்த முழுவதும் ஊப்போட்டு ஓடியது. இது முடிய ரேடியோவில் செய்தி வாசிக்கக் கேட்டது.

கலைந்து போன கூட்டம் குளித்தோ. குளிக்காமலோ சோறு முடிந்து படுத்துக் கொள்ளும். விடிய விளையாட்டுத் தொடரும். செய்தி தொடங்க திரும்பவும் அடுத்த இரவைக்கு ஆட்டம் முடிந்து கல்லுக் குமியல் நிராதரவாகும்.

அவனுக்கு கனமாக மண்டையுள் உறைத்தது. மனம் தெளிந்து முதன்முதலாக ஆனந்தம் கொண்டான். இதுவரையிலான இருப்புக்கு சும்மா இருப்பதே காரணமாய்த் தோன்றியது.

நாளே விடிய தறி பார்க்க வேண்டும். பட்டதாரி ஆனால் என்ன நெய்யக் கூடாதா... என்று கேட்க வேண்டும். வேலை கிடைக்கல்லய . . . என்றால் என்ன கிடைக்காமையா போகும் எனத் துணிந்து கதைக்க வேண்டும். புறத்தியானுக்குப் பயப்படத் தேவை இல்லை. றேட்டுத் தெளிந்தாப்போல அவனுக்கு மனதும் தெளிந்து கொண்டது.

புதிய பாடங்கள்

தோழா இளையதம்பி
தொடர்ந்து நீ வந்துவிடு
தோல்விகளை கண்டு அஞ்சா
துணிவோடு முன்செல்லு.

உன்னூரிலிருந்து நீ
நீண்ட ஒரு தூரத்தில்
நான்கு இரவுகள்
நர்மவரோடிருந்தாய்

காலை முதல் அமர்ந்திருந்து
கார்ல் மார்க்சைப் படித்தனால்
கால்கள் நோவெடுக்க
குனிந்து இருந்தபடி
நீட்டியும் மடக்கியும்
நீயிருந்தாய் அமைதியுடன்

ஆகவே,
தோழா இளையதம்பி
தொடர்ந்து நீ வந்துவிடு
தோல்வியைக் கண்டஞ்சா
துணிவோடு முன்செல்லு.

“மென்செவிக்” என்றவர்கள்
எம் நாட்டின் பழையவர்கள்
இத்தனை நாட்கள் எதனைச் செய்தார்?
என நீ கேட்டாய்
எப்போதாவது தேர்தலுக்கு முன்
அங்கத்துவ அட்டையினை
அவர்கள் கொண்டுவர
நப்பாரையுடனே நீ
நிரப்பிக் கொடுத்திருப்பாய்
அதன் பின்னால்
புள்ளடிகள் போடுகின்ற
பேப்பரினை அவர்களுக்காய்
பூரணப்படுத்திய பின்
பெட்டியிலே போட்டிருப்பாய்

கம்யூனிசம் பற்றி
கற்றுத்தரக் கேட்டு நீ எழ
வில்லைப்போனவர்கள் மீண்டுந்
வெளியே வரவில்லை.

ஆகவே,
தோழா இளையதம்பி
தொடர்ந்து நீ வந்துவிடு
தோல்விகளைக்கண்டு அஞ்சா
துணிவோடு முன்செல்லு.

இன்று நீ,
வீர வியட்னாமின்
விடுதலையை வேண்டி மக்கள்
தீர்ப்புரட்சி செய்த
திறத்தை அறிந்து கொண்டாய்,
நிந்தைகளை எதிர்த்து பல
விந்தைகளைச் செய்ததனை
வியந்து படித்து விட்டாய்
வேறென்ன இனி வேண்டும் ?

இணையற்ற ரஷ்யாவின்
இருண்ட நிலையகற்ற
இளைஞன் லெனின் தோன்றி
இயற்றிட்ட தத்துவங்கள்
இவையெல்லாம் தெரிந்துகொண்டாய்?
இனியும் தயக்கம் ஏன் ?

ஐர்பத்தி ஒன்பதிலே
ஆயிரம் விவராயிகளை
கேரளத்தில் இரை கொண்ட
கொடிய ஆட்சியினை
கதைகதையாய் கேட்டிருந்தாய்
காரணத்தை அறிந்து கொண்டாய்.

எழுபத்தி மூன்றினிலே
எண்ணூயிரம் மக்களை
சிலியில் கொலை செய்த
சேவகரின் கதை கேட்டு
சி. ஐ. ஒ. என்றாய்
சினந்தும் எழுந்து விட்டாய்

ஆகவே,
தோழா இளையதம்பி
தொடர்த்து நீ வந்துவிடு
தூண்டில் நீ போட்டால்
தப்பாது அது அறிவோம்.

- மலையன்பன்

என் ஏன் ஏன் ஏன்

கிழக்கு மாகாண மாணவர் யாரிடமா வது கல்வி வெள்ளையறிக்கை பற்றி விசாரித்தால் 'அப்படி ஒன்று இருக்கிறதா' என்று கேட்கிறார்கள். கிழக்கு மாகாணம் என்பதை விட தமிழ் பேசும் மாணவர்கள் என்று கூறுவது பொருந்தும். அரசியல் தமக்குத் தேவையில்லை என்று கருதுகிறார்கள். தங்கள் வாழ்வைப் பாதிக்கும் இந்த 'வெள்ளையறிக்கை' பற்றி இங்குள்ள எத்தனை மாணவர்களுக்குத் தெரியும். இந்த கல்வி வெள்ளையறிக்கையால் பயன் பெறப்போவது எந்த வர்க்கம்? இதற்கு ஆட்சேபனை தெரிவித்து பாராளுமன்றத்துக்கு முன்பாக மாணவர்கள் ஆர்ப்பாட்டம் செய்தது கூட இங்குள்ள மாணவர்கள் பலருக்குத் தெரியாமல் இருக்கிறது என்பது எத்தனை பயங்கரமாக இருக்கிறது. ஒரு வேடிக்கையான சம்பவம் ஒன்று. கல்வி வெள்ளையறிக்கை பற்றி பல் கலைக்கழக மாணவர் கழக செயலாளர் மூலம் ஒரு கலந்துரையாடலை ஒரு நிறுவனம் கல்முனையில் ஏற்பாடு செய்திருந்தது. சமூகம் கொடுத்திருந்த மாணவர்கள் தொகை விரல் விட்டு எண்ணி விடலாம். பணம் கொடுத்தால் தான் தரமான கல்வியைப் பெறலாம் என்ற நிலைமையை உருவாக்கப்போகும் இந்த தர்மிஷ்ட கல்வி வெள்ளையறிக்கை பற்றி எத்தனை 'தலைவர்கள்' கதைத்திருக்கிறார்கள். தமிழ்ப் பேசும் மக்களை பிரதிநிதிப் படுத்துவோர் என்று கருதப்படுபவர்கள் இது பற்றி என்ன கூறுகிறார்கள். இது வரை என்ன கூறியிருக்கிறார்கள் *Its not too late!* இது பற்றி இன்னும் கால அவகாசம் இருக்கிறது.

உதவியா? சுரண்டலா?

புதுடில்லி, பெப். 28 மூன்றாம் உலக நாடுகள் மேற்கத்திய நாடுகளுக்கு செலுத்தவேண்டிய கடன் தொகை 50000 கோடி டாலராக உள்ளது. இது அதிகரித்த வண்ணமுள்ளது. இந்தப் பின்னணியில் பல் தேசக் கம்பனிகள் 1970--1978 காலத்தில் மூன்றாம் உலக நாடுகளிலிருந்து இலாபமாக கடத்திய தொகை 12000 கோடி டாலராக இருந்தது.

இது இந்த நாடுகளுக்கு மேற்கத்திய நாடுகள் வழங்கும்நிதி உதவியை விட ஐந்து மடங்கு அதிகமாகும்.

பொருளாதார நிபுணர்கள் வெளியிட்டுள்ள புள்ளி விபரத்தின் பிரகாரம் அமெரிக்க முதலாளிகள் வறிய நாடுகளில் முதலீடு செய்யும் பிரதியொரு டாலருக்கும் லாபமாக மூன்றுடாலர் கிடைக்கிறது மேலும் ஐபிஆர்டி (சர்வதேச புனருத்தாரண அபிவிருத்தி வங்கி) இந் நாடுகளுக்கு வழங்கும் கடனில் பிரதி டாலருக்கும் சுமார் 10 மடங்கு லாபம் பெறுகிறது. உயர்ந்த வட்டி விகிதமே இதற்குக் காரணம்.

மூன்றாம் உலக நாடுகளை சுரண்டுவதில் பழைய கலோனியல் எஜமானர்கள் 'வில்லை கத்திர்க்கோல்' முறையை கையாளுகின்றனர். அதாவது ஏற்றுமதி செய்யும் யந்திர கருவிகளின் விலை உயர்த்தப்படுகிறது. வறிய நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யும் கச்சாப் பொருட்களின் விலை குறைக்கப்படுகிறது.

உதாரணமாக, 1970ம் ஆண்டு ஏற்றுமதி விலையை 100 சதவிகிதமாக வைத்துக் கொண்டால் விலை ஏற்றம் பின் வருமாறு, 1971ல் 105 சதவிகிதம் 1975ல் 182 சதவிகிதம், 1980ல் 30 சதவிகிதம். இதே ஆண்டுகளுக்கு மூன்றாம் உலக கச்சாப் பொருட்களின் விலை நிலைமை (ஒப்பிடுகையில்) பின்வருமாறு இருந்தது, 1971ல் 96 சதவிகிதம்; 1975ல் 103 சதவிகிதம், 1979ல் 102 சதவிகிதம்.

இது வர்த்தக ரீதியாக வளர்முக நாடுகளின் நிலைமை படுமோசமுற்றுள்ளதை தெளிவாகக் காட்டுகின்றன.

மேலும் அன்மைக் காலத்தில் மேற்கத்திய நாடுகளில் பொருளாதார நெருக்கடி பணவீக்கம் பெருகிவரும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நிலவுகிறது. இச்சுமையை ஏழை நாடுகளின் தலையில் சுமத்தும் சைங்கரியம் நடைபெறுகிறது. இதன் விளைவாக மூன்றாம் உலக நாடுகளின் பிரச்சினைகள்மேலும் பெருகுகின்றன. (13ம் பக்கம் பார்க்க)

குளித்து முடிந்ததும் தலையைத் துவட்டி, உடலைத்துடைத்து சாறியை அணிந்து கொண்ட சல்மா, வாளிக்குள் கிடந்த ஈரப்பாவாடையை எடுத்து முறிக்கிப் பிழிந்து வெய்யிலில் உலரப் போட்டு விட்டு வீட்டுக்குள் நுழைந்தாள்.

‘வாப்பா சல்மா ராத்தா குளிச்சி முடிச்சாச்சி... நீங்க கிணத்தடிக்கு போங்கோ’ உள்ளே நுழைந்த சல்மாவைக் கண்டதும் வெளியில் வந்து நின்று குரல் கொடுத்தாள் சஸ்தூனா.

கையிலிருந்த வேப்பங்குச்சியை தூர வீசி விட்டு கிணற்றை நோக்கி நடந்தார் இஸ்மாயில் வாத் தியார்.

ஊரில் முதன் முதல் ‘ஆசிரியர்’ நியமனம் பெற்றவர் என்பதினால் என்னவோ முப்பத்தைந்து வருடங்கள் ஆசிரியர் தொழில் பார்த்து ஓய்வூதியம் பெறுகின்ற வேளையிலும், ‘வாத்தியார்’ என்னும் சிறப்புப் பட்டம் அவர் பெயருக்கு பின்னால் தொங்குவது வழக்கமாகப் போய்விட்டது.

பற்றுக் கம்பில் கையைப்போட்டு வாளிப்பட்டையை கிணற்றுக்குள் செலுத்துகின்றபோது கூட அவரது சிந்தனை இன்று மேற்கொள்ளவிருக்கும் பயணத் தைதையும், அது தரப்போகும் பலா பலன்களையும் எண்ணி அசை போட்டுக்கொண்டது.

‘எட்டு மணி ஆச்சிது... குளிச்சு முடிச்சுக் கொண்டு கெதியா வாங்களன்’ குசினிக்குள் நின்று கிணற்றடிப் பக்கமாக தலையை நீட்டி உரத்துச் சொல்லி விட்டு அவரை வழியனுப்புவதற்குரிய ஆயுத்தங்களை செய்து கொண்டிருந்தாள் கோசும்மா.

அவளுக்குத்தான் எத்தனை அவசரம்? இருக்காத பின்னே! பாம்பின் கால் பாம்புதான் அறியும் என்று சொல்வார்கள். அதைப்போல ஒரு பெண்ணின் மனதை இன்னொரு பெண்ணுட்தானே அறியமுடியும் அதையும்விட மகளின் மனதை அறிய முடியாததாய் இருக்க முடியுமா?

சபையிதாவுக்கு மாப்பிள்ளை பார்க்கவாத்தியார் பயணம் செல்வது இதுதான் முதல் தடவையல்ல. அரங்கம் காணாத அந்த ஒத்திகை பல முறைகள் நடந்து முடிந்து சோர்வடைந்த நிலையிலும் இன்றும் புதியதோர் உற்சாகம், உஷார்.

சபையிதா முப்பது வயதைத்தாண்டியும் இன்னும் வாழ்க்கைப்படாமல் இருக்கிறாள். என்றால் அதற்கு காரணம் அவள் கூனா, குருடோ அல்லது வேறுஎந்த அங்க அவலட்சணங்களோ அல்ல. எல்லாமே இந்த சீதன பிரச்சினைதான்.

ஆறும் வகுப்பு படித்துக் கொண்டிருக்கும்போது ‘பெரிய மனுசி’ யாகி பள்ளிக்கூட வரவுக்கு முழுக்குப் போட்டு விட்டு, வீட்டில் உம்மாவுக்கு துணை நின்று வள், இன்றும் அதே துணை தொழிலைத்தான் துணையாகக்கொண்டு வாழ்ந்து வருகின்றாள்.

சபையிதாவின் வயது கொண்ட பெண்களை பிள்ளைகள் ‘உம்மா’ என்று உரிமை கொண்டழைக்கும் போது, அவள் மாத்திரம் இன்னமும் ‘உம்மா’ என்றழைக்கும் மகளாகவே இருக்கின்றாளே என்பதை நினைக்க, நினைக்க கோசும்மாவுக்கு அழுகை வந்துவிடும்.

போனகிழமை ‘கொழும்பு ரேடர்ஸ்’ முதலாளியின் மகளுக்கு நடந்த திருமண மாப்பிள்ளை ஊர் வலம் தெருவால் போனபோது, சரிந்து விழுந்து கிடந்த வேலி ஒழுக்கினூடாக சபையிதா மாப்பிள்ளையை பார்த்த பார்வை..... விட்ட பெருமூச்சு... விம்மிப் புடைத்து தணிந்துபோன அவளது மாற்பகங்கள் சொன்ன அர்த்தமுள்ள ஆயிரம் கதைகள்..! இவைகளை மறைந்து நிற்குவனித்த தாய்க்கல்வரா தெரியும் தன் மகளின் மனநிலை.

‘உம்மா வாப்பாட கோடுபோட்ட சாறம் எங்கே இருக்கி’ குளித்து முடிந்த வாத்தியாருக்கு சாறம் கொடுக்க முயன்றாள் சல்மா.

சல்மா வாத்தியாருக்கு பிறந்த இரண்டாவது புதல்வி. வீட்டிலுள்ள எந்த வேலைகளிலும் அக்கறை கொள்ளாமல் உம்மாவும், சபையிதாவும் சமைத்துப் போட சாப்பிட்டு விட்டு, சாப்பிட்ட தட்டத்தை யும் கழுவாமல் நழுவுவ முழுநேரச் சோம்பேறி.

சபையிதாவின் திருமணப் பேச்சு நடைபெறுகின்ற காலத்தில் மாத்திரம் உசுப்பிவிட்டபொம்மை மாதிரி ஆடுவாள். அந்த ஆட்டம் நின்றால் அவளது ஆட்டமும் நின்றுவிடும். இந்த ஜென்மத்தில் சபையிதாவுக்கு திருமணம் நடந்தால்தானே பின்னர்

தனக்கு நடக்கும் என்றும் மன விரக்தியிலோ என்ன வோ வாழ்க்கையை சூனியமாகக் கருதிக்கொண்டு எதிலும் அக்கறை கொள்ளாத மனப் போக்கு அவளுக்கு.

“வாப்பா சாப்பாடு வச்சிருக்கு வந்து சாப்பிடுங்கோ” கண்ணாடிக்கு முன்னால் நின்றுதன் அழகை அழகுபடுத்திக் கொண்டிருந்த சஃதூனா சாப்பிடுவதற்கு அழைப்பு விடுத்தாள்.

வாத்தியாரின் மூன்றாவது புதல்வி சஃதூனா, எட்டு வருடங்கள் பாடசாலைக்கு போய் வந்தவள் இன்று நெசவு நிலையத்துக்குபோய் வருகின்றாள். வாத்தியாரின் வீட்டில் அவருக்கு அடுத்தாற்போல வருமானம் ஈட்டுபவள் அவள் ஒருத்திதான். வீட்டில் ஏற்படும் சின்னச்சின்ன செலவுகளுக்கு சில்லறைகொடுப்பாள். சில சமயங்களில் தமக்கையருக்கு உடுத்துணிகளும் வாங்கிக் கொடுப்பாள். இதனால் எல்லோருக்கும் அவள் மீது பாசமும் பற்றும் மிகுதம்.

கோசும்மா இஸ்மாயில் வாத்தியாரை திருமணம் செய்து மூன்று பெண்மக்களை பெறுவதில் பெற்ற தாய்ப்பத்திய சுகத்தைவிட வாழ்க்கையில், வேறெந்த சுகத்தையும் பெற்றிருப்பாளா என்பது சந்தேகம்தான்.

எதுவித சேதன சேர்வரிசைகளும் இன்றி கோசும்மாவை வலிந்து கட்டிக்கொண்டவர் வாத்தியார்.

‘கிளிச்சொண்டு மாதிரி நீண்டு வளைந்த மூக்கின் வடிவுக்காகவே உன்னை வலிந்து கட்டிக்கொண்டவன் நான்’ என்று இன்றுகூட அவர் சொல்லிச் சிரிப்பதுண்டு.

‘இப்படியான நல்ல குணம் படைத்த அவருக்கு ஆண்டவன் மூன்று பெண்களை கொடுத்து சோதிக்கிறானே’ கோசும்மாவின் இந்த குறைபாட்டுக்கு இன்றாவது முற்றுப்புள்ளி விழுமா?

தனக்குத் தெரிந்த பல ‘அவுலியாக்’களின் நாமங்களை ஞாபகப்படுத்தி, ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனி நேர்த்திகளை நிஜப்படுத்திக்கொண்ட கோசும்மா, வர்த்தியாரை வலது காலை முன்வைத்து நடக்கச் சொல்லி வழி அனுப்பி வைத்தாள்.

2

காலையில் ஒன்பது மணிக்கு வெளிக்கிட்டுச் சென்ற வாத்தியார் இரவு பத்து மணிக்குத்தான் திரும்பி வந்தார்.

முகம் கறுத்து கண்கள் குழி விழுந்து உள்ளே தள்ளி இருந்தன. புதிதாக அணிந்து சென்ற சாற

மும், சேர்ட்டும் கசங்கி வியர்வையால் நனைந்திருந்தன.

‘வெள்ளைச் சேர்ட்டில் பட்டுத் தெறித்திருந்த வெற்றிலைக் காவியை உற்றுக்கவனித்தபடி சேர்ட்டைக் கழற்றி, சுவரொட்டியில் தொங்கப் போட்டு விட்டு வரண்டாவில் கிடந்த ‘ஈசிச்சே’ரில் சாய்ந்து படுத்துக் கொண்டார்.

இந்த நேரத்தில் போய் அவரை தொந்தரவு படுத்தினால் எரிந்து விழுவார். அவரை அவர் பாட்டில் விட்டுத்தான் பிடிக்க வேண்டும் என்பதை தெரிந்து வைத்திருந்த கோசும்மா தன்பாட்டில் குசினி வேலைகளை கவனித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

‘சஃதூனா .. சஃதூனா ..’ நடுங்கும் குரலில் அழைத்தார் அவர்.

தனது தேவைகள் எதுவாக இருந்தாலும் அவர் சஃதூனாவை அழைப்பதுதான் வழக்கம். சஃதூனா பிறந்ததுக்குப் பிறகுதான் அவருக்கு ‘ஹெட் மாஸ்ட்’ ராக பதவி உயர்வு கிடைத்ததாகவும், வாழ்க்கை கையில் பல புதிய மாற்றங்கள் பெற்றதாகவும் அவர் கதைப்பதுண்டு.

வீட்டை விட்டு வெளியேறும் போதும், வீட்டுக்கு வரும்போதும் சஃதூனாவை கூப்பிட்டு அவள் முகத்தில் விழித்துக் கொண்டால் அவரது ராசிக்கு நல்லது என்று யாரே ஒரு ‘சாஸ்த்திரி’ சொன்னதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு செயல் படுபவர் அவர்.

காலையில் சஃதூனாவின் முகத்தில் விழித்துக் கொண்டு போனவர், வந்ததும் வராததுமாக அவளை கூப்பிடுகின்றார் என்றால் மீண்டும் அவள் முகத்தில் விழிக்கப்போகிறாரோ? அப்படியானால் போன காரியம் வெற்றி என்பதுதானே அந்த வீட்டின் சித்தாந்தம்.

இதற்கு மேலும் குசினிக்குள் அடைபட்டுக் கிடக்க விருப்பாத கோசும்மா, காலையில் தான் மேற்கொண்ட ‘நேர்த்தி’களை நினைவு படுத்திக் கொண்டு வெளியே வந்தாள்.

‘பிள்ளைகள் நித்திர கொள்ளுதுகள் என்ன வேணும்’ கோசும்மாவின் மனதில் இருந்த அவசரம் குரலில் தொனித்தது.

‘குடிக்கிறத்துக்கு கொஞ்சம் தண்ணீர் எடுத்துக் கிட்டு இங்கே வாப்பா’ இழுக்கும் மூச்சோடு சேர்ந்து இழுத்தார் அவர்.

அவரது இந்தப் பேச்சு அவளுக்கு இதமாக இருந்தது.

போன காரியம் ‘சரி’ வந்திருக்குமோ? நேர்த்திகளை மேலும் நிஜப்படுத்திக் கொண்டவள் தண்ணீர் கோப்பையோடு திரும்பிவந்தாள்.

‘மடக்கு மடக்கு’ என்று தண்ணீரை குடித்து தாகத்தை தணித்துக் கொண்ட அவர் ‘அல்ஹுர்து வில்லாஹ்’ என்று சொன்னபடி நிமிர்ந்து உட்கார்த்தார்.

சாப்பாடு பரிமாறியதுக்குப் பிறகுதான் போன காரியம் பற்றி விசாரிக்க வேண்டும் என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்த கோசும்மாவுக்கு இதுவரையும் நடைமுறைப்பட்ட நடவடிக்கைகள் வெற்றியளித்ததைப் போல தோன்றியதால் தனக்கு வந்த மகிழ்ச்சியிலும், அவசரத்திலும் எல்லாவற்றையும் மறந்து ‘என்ன போனகாரியம் காயா? பழமா?’ என்றான் மிக ஆவலாக.

‘போனகாரியம் பழமாவதற்கு நாங்களென்ன பணத்தையா கட்டி வைச்சிருக்கிறம்...?’ சீறி விழுந்தார் அவர்.

கோசும்மாவை தூக்கி வாரிப் போட்டது. நெஞ்சு ‘படக் படக்’ என்று அடித்துக் கொள்ள இடி முழக்கம் கேட்ட நாகம்போல நடு நடுங்கிப் போன அவள், மேலும் அங்கே நின்று வேதனைக்கு மேல் வேதனையை சுமக்கும் நெஞ்சமுத்தம் காணாமல் தூரப் போனாள்.

ஒன்றும் பேசாமல் ஒதுங்கிப்போன அவளைப் பார்த்த அவருக்கு பெரும் ஏமாற்றம்! ஒரு பாட்டம் அழுதுவிட்டாவது போகும் அவள் இன்று ஒன்றும் பேசாமல் போகின்றாளே என்று தனக்குள் நினைத்துக் கொண்டே ‘என்னப்பா எங்கே போறாய்...?’ அந்த மாப்பிள்ளை விஷயம் சரி வராட்டாலும் இன்னொரு மாப்பிள்ளை சரி வந்திருக்கி-’ என்றார் உற்சாகமாக.

கடலில் தத்தளித்த படகு கரை தட்டிவிட்ட சந்தோசம் கோசும்மாவுக்கு, தூரப் போனவள் மீண்டும் அருகில் வந்தாள்.

‘பாக்கப்போன மாப்பிள்ளை விஷயம் ஏமாத்த மாகி வாற வழியிலே இந்த புதுமாப்பிள்ளை பொடியன சந்திச்சன்... எனக்கிட்ட படிச்ச மாணவனான அந்தப் பொடியன் நம்முட கதை முழுக்க கேட்டறிஞ்சுக்கிட்டு எதுவித சீதன சீர்வரிசைகளும் இல்லாமல் நம்முட மகளை கட்டுறத்துக்கு சம்மதம் தந்துதிருக்கிறான்’ இழுக்கும் மூச்சினிடையே இடை நிறுத்தாது பேசி முடித்தார் வாத்தியார்.

கோசும்மாவுக்கு தன் காதுகளை மாத்திரமல்ல கண்களைக்கூட நம்பமுடியவில்லை, கண்களை கசக்கிக் கொண்டு ஈசிச் சியாரைப் பார்த்தாள்.

சந்தேகமில்லை, ஈசிச் சியாரில் அமர்ந்திருப்பவர் ‘றிட்டயர் வாத்தி’ இஸ்மாயீல்தான்.

‘சுபையிதா தாலியும் சுமுத்துமாகி, குழந்தை குட்டியுமாகி’ அந்த ஒரு கணத்துக்குள்ளே எவ்

வளவு நீண்ட கற்பனையை கட்டிவிட்டாள் கோசும்மா.

ஒரு கணம் தான்...!

‘ஆனால் ஒரு...’ ஏதோ சொல்ல வாய் திறந்த அவரை சொல்ல விடாது தடுத்தாள் அவள்.

‘என்ன சொல்லப் போறியள்...? ஆண்டவனுக்காக கலியாணம் நடக்கமாட்டாது என்று மாத்திரம் செல்லிப் போடாதியள்... அதை தாங்குற சக்தி இனி எனக்கில்லே’ பரிதாபமாகக் கெஞ்சினாள் அவள்.

‘உண்ட மகளினர் சம்மதம் கிடைச்சால் கலியாணம் நடக்கும்’ திடமாகக் சொன்னார் அவர்.

‘என்ன நொடிப்போடுறியள்...?’ ஏமாற்றம் எதிரொலிக்கும் குரலோடு கேட்டாள் கோசும்மா.

‘மாப்பிள்ளை பொடியன் நம்முட மார்க்கத் தவன் இல்லே’ கிணற்றுக்குள் இருந்து கேட்கும் குரல்போல ஒலித்தது அவர் குரல்.

‘அப்படி எண்டா...?’

‘வேறே மார்க்கத்து பொடியன்’

‘நம்முட மார்க்கத்திற்கு வாறெண்ணு செல்லுறா...?’

‘தெரியாது’

‘அப்பே நம்முட மகள் தான் அவண்ட மார்க்கத்துக்கு போகவேணும் என்று செல்லுறியளா?’

‘அதுவும் தெரியாது’

‘அப்பே ஒங்களுக்கு என்னதான் தெரியும்...?’

‘எனக்கு இந்த மார்க்கத்தை பத்தி எல்லாம் அக்கறை இல்லை. எனக்கு இப்பே தேவை என்ற மகளுக்கு ஒரு மாப்பிள்ளை... சீதனம் சீர்வரிசைகளை எதிர்பாக்காத ஒரு ஆண்பிள்ளை.. நான் விரும்பும் அசல்மனிதனாக அந்தப் பொடியன் முன்வந்திருக்கிறான் வயசு வந்தஎன்றமகளினர் உணர்ச்சியை உணர்வுகளை மன உளச்சல்களை நிவர்த்தி செய்வதற்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தை விட்டால் எனக்கு வேற மார்க்கம் இல்லை சுபையிதாவை அவனுக்கு கட்டிக் குடுக்க முடிவெடுத்திட்டன்’

‘பெத்த புள்ளைக்கு ஒழுங்கான மாப்பிள்ளை எடுத்து குடுக்க வக்கில்லாமல் மாறுசாதிக்காரனோட கூட்டி விட்டவங்கள் எண்டு நம்முட சாதி, சலம், உற்றார், உறவினங்களெல்லாம் பேசுவாங்களே... அதுக்கு என்ன செல்லுவியள்?’ கோடை காலத்து அனல் போல வார்த்தைகளை சூடாக்கி கோப அக்கினியை கொப்பளித்தாள் கோசும்மா.

‘என்னடி சாதி சமயம்? ஆருடி உற்றார் உறவினம்? முப்பது வருசம் பக்குவப்பட்ட பருவக் குமரை வீட்டுக்குள்ளே பூட்டி வச்சி காவல் இருக்

கிறம் நீ பெரிசா மதிக்கிறே சாதி சமயத்திலே இருந்து ஒருவனாவது சீதனம் இல்லாமல் உண்ட மகளை கட்டிக்கிறதுக்கு முன்வரல்லே... சீதனம் குடுக்க நமக்கிட்ட வழி இல்லே என்கிறே காரணத்துக்காகவே உண்ட சொந்த சகோதரனே அவண்ட மகளை நம்முட மகளுக்கு தர விரும்பல்லே... இப்படியான சாதி சமயத்துக்கும் உற்றார் உறவினங்களுக்குமா நீ பயப்படுகிறாய்...? இந்த போலிகளுக்கும் வேலிகளுக்கும் பயப்புட நான் தயாராக இல்லே!" ஈசிச் சியாரை விட்டும் எழுந்து நின்று கத்தினார் வாத்தியார்.

"நீங்க என்ன சொன்னாலும், நான் இந்த கலியாணத்திக்கு சம்மதிக்கே மாட்டேன்"

"கலியாணம் ஒனக்கில்லே, உண்ட மகளுக்கு! அவள் சம்மதித்தால் போதும்"

"அவள் சம்மதிக்க மாட்டாள்! அவளை சம்மதிக்கே நான் விடமாட்டேன்"

"நான் சம்மதிக்கிறேன்" யாரும் எதிர்பாராமல் அங்கே வந்து நின்றான் சுபையிதா.

"சுபையிதா உனக்கென்ன பைத்தியம் பிடிச்சுட்டுதா" தொண்டை கிழியக்கத்தினான் கோசுமமா.

சீதனப் பைத்தியம் பிடிச்ச இந்த சமூக அமைப்பிலிருந்து விடுபட, அதையே நியாயம் என்று செல்லி அதுக்குபின்னாலே கட்டிக்கொண்டு திரியும்

நம்முட சொந்தக்காரர்களை பழிவாங்க எனக்கி வேறே வழி இல்லே... அதையும் விட நீங்க எனக்கி மாப்பிள்ளே பார்க்கிறதும் அந்த மாப்பிள்ளைமாரை நான் என்ற கணவனாக கற்பனை பண்ணி கனவு காண்பதுமான நாடகம் இன்றோடாவது முற்றுப்பெறட்டும்... என்ற இந்த முடிவு நம்முட சமூகத்துக்கு ஒரு சாட்டை அடி ஆகட்டும்.. தயவு செய்து என்னை மணக்க விரும்பும் அவரோட என்னை சேர்த்து வச்சி என்னை வாழவிடுங்கே..." கதையிலோ, காவியத்திலோ வரும் நாயகியைப் போல நீண்ட பிரசங்கமொன்றை மிக நிதானமாக நிகழ்த்திவிட்டு நிமிர்ந்து நின்றான் சுபையிதா.

கலைந்து விரிந்து கிடந்த கூந்தலும் மலர்ந்து சிவந்து தெரிந்த விழிகளும் இலட்சிய வெறிபிடித்த ஒரு வீராங்கனையைப்போல அவளை இனம் காட்டிற்று.

சுபையிதாவின் எதிர்பாராத ஆக்ரோசத்தால் தாக்குண்ட கோசுமமா, நிமிர்ந்து வாத்தியாரைப் பார்த்தாள்.

நீண்டகால எதிரி ஒறுவனை பழிவாங்கத் துடிக்கும் ஒருவனின் முகபாவனையில் எங்கோ வெறித்துப் பார்த்தபடி நின்றார் வாத்தியார்.

(யாவும் கற்பனை)

வி(ந்)தை

கல்லிலே கன்று நடட்டு
 "நீரிறைத்துப்
 பசுமையாக்கி
 வளமாக்கி
 வாழவைப்போம்"
 என்ற
 சொல்லையே தினமுரைத்து
 புன்னகைக்கும்
 போலி மாந்தர்க்கு, ...
 நாங்கள்-
 கல்லையே பிளந்து . . . .
 வேரூன்றி . . . .
 விருட்சமாகும் . . . .
 விதைகள்-
 என்பது
 புரியாதிருப்பது
 விந்தைதான்

— மதி.

9ம் பக்கத் தொடர்

சர்வ தேச நாணய நிதியம் கடினமான கடன் நிபந்தனைகள் வறிய நாடுகள் மீது விதிக்கிறது. வட்டியாக மாத்திரம் இந்நாடுகள் அமெரிக்காவுக்கும் ஏனைய நாடுகளுக்கும் வருஷம் தோறும் 7500 கோடி டாலர் செலுத்துகின்றன. இது சூழல் பரிதாபமானது. ஏழை நாடுகளின் சனத்தொகையில் 58 சத விசிதமாதிரி பிரதி நபர் வருவாய் 200 டாலருக்கும் குறைவானதாகும் இந்நாடுகளில் 57 கோடி மக்கள் போஷாக்கின்மையால் வாடுகின்றனர். 10 வயதாவதற்கு முன்னரே இந்நாடுகளைச் சேர்ந்த 2.5 கோடி குழந்தைகள் மரித்து விடுகின்றனர்.

நன்றி தினகரன் 01-03-82.

ஏர் பூட்டு நாடகம்

நாளை நமதூரில் - ஒரு
நாடகம் நிகழும்
வயல் மேடையில்
விவசாயி பாத்திரமேற்று
மக்கள் வியக்கும் வண்ணம் நடிக்க
வேடதாரிகள் பலர் வருகின்றார்கள்.

இது வரையில் சேற்றில்
கால் படாதவர்கள்
நாளை அதனை நனைப்பார்கள்.

மடிப்புக் குலையாத
வேட்டிகளால் வேடமிட்டு
வயற்காற்று மேனியைத்தழுவ
சேற்று மணம் முதன்முதலாய்
மூக்கையடைக்க - அவர்கள்
மேடையேறுவார்கள்.

நாலா பக்கமும்
“கிளிச்” வெளிச்சங்கள் பாய்ச்ச
கெமரா இயக்குனர்கள்
கடுகதியில் இயங்குவர்.

மேடையில் நடிகர்கள்
ஏற முன்னரே
சி. ஐ. டி. துணை நடிகர்கள்
மேடையை ஆராய்வார்கள்.

இறுதியில்
நடிகர்கள், ஊர் விவசாயிகளோடு
வெறும் பால்ச்சோறு உண்டு
விமானத்தில் பறந்து செல்ல
ஊர் விவசாயிகள்
ஓலைக்குடிசைகளில்
உறங்கச் செல்வார்கள்.

- - - ஆர். என். லோகேந்திரலிங்கம்.

உயர் குலம்

சாதி, குலம்
என்று
தனைத்தானே
உயர்த்தித்
தம்பட்டம்
அடிக்கும் -
பொக்கைவாய்
மூடர்களின்
புத்திரர்களே -

நீதி, நேர்மை
நல்லறிவு
பண்பு, ஒழுக்கம்
இவை வழி
போட்டியிட்டே
உங்களை; நீங்களே
“உயர் குலம்”
ஆக்கிக்
கொள்ளுங்களேன்
பார்க்கலாம்-

— மதி

தமிழகத்தின் தரமான மாத இதழ்

கணையாழி

வாங்கிப் படியுங்கள்.

விபரங்களுக்கு:

நிர்வாகி,
கணையாழி
149, பெல்ஸ் ரோடு
சென்னை 600005.

இலங்கையில் பெற:

R. பத்மநாப ஐயர்,
15/14 A, சங்கிலியன் வீதி,
நல்லூர்.
யாழ்ப்பாணம்.

கிறிக்கெட்டும் வரட்சியும் தொலைக்காட்சியும்

கொழும்பிலுள்ள விளையாட்டு மைதானங்களெல்லாம் இன்று உலர்வலயத்திலுள்ள ஏரிப்படுக்கைகள் போன்று வரண்டு காணப்படுகின்றன. எப்படியிருப்பினும் இவற்றில் நாம் இன்னும் கிறிக்கெட் விளையாடலாம். இதனால் காணி, காணி அபிவிருத்தி, மகாவலி அபிவிருத்தி அமைச்சரும், இலங்கை கிறிக்கெட் கட்டுப்பாட்டுச்சபைத் தலைவருமான திரு காமினி திஸ்ஸநாயகா நற்பண்புடைய இவ்விளையாட்டின் எதிர்காலத்தைப்பற்றி நம்பிக்கையிழக்கத் தேவையில்லை.

கிறிக்கெட்! மரோரம்யமான கிறிக்கெட்! எமக்கு 9 நாட்கள் பார்க்கக் கிடைத்த விளையாட்டிற்கு அமைச்சரின் சலிப்படையாத முயற்சிக்கு நன்றிகள்.

அது எவ்வளவு ஆச்சரியமான திசை திருப்பம். விசனமான முயற்சியாக இருந்தபோதும் சில வழிகளில் மகாவலி திசை திருப்பத்தைப்போன்று ஆச்சரியமான புகட்டானதாக இருந்ததினால் அனேக மக்கள் தங்கள் பிரச்சினைகளை சிறிதுகாலம் மறக்கக் கூடியதாக இருந்தது. உலர்வலயத்திலுள்ள பசியால் பரிதவிக்கும் விவசாயிகளும் அவர்களது குடும்பங்களும் கூட தங்களிடமும் தொலைக்காட்சிப் பெட்டி இருந்திருந்தால் சிறிதுநேரம் தங்கள் துன்பங்களை மறந்திருப்பார்கள்.

இதற்கிடையில் தாய்லாந்தில் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட செயற்கை மழை உற்பத்தியாளர்கள் எங்கே? கோடைகாலமாக இருந்தும் கூட நாம் சென்றசென்ற இடமெல்லாம் நாய்கள், பூனைகளுக்குக்கூட மழை பெய்திருப்பதாகக்கூறிய அந்த அரசியல்வாதி எங்கே?

உடனேயே சிறிது தாமதமாகியோ மழைபெய்யும், வருத்தப்படவேண்டியதில்லை; அப்போது நாம் விவசாயிகளையும் அவர்களது பிரச்சினைகளையும் மறந்து விடலாம்.' அதுவரை விவசாயிகளின் பிள்ளைகளை வரண்ட ஏரிக்கரைப் படுக்கையில் கிறிக்கெட் விளையாட, அதை பெற்றோரும் மற்றும் பிள்ளைகளும் ஏரி அணையில் இருந்து கொண்டு கண்டுகளிக்க ஏன் ஊக்குவிக்கக்கூடாது? நிவாரணக் கொடுப்பனவாக பலனளிக்காத, கீழ்த்தரமான முயற்சியில் தகுதியாக்கக் கேட்பது மனிதரீபமான முறையாகும். இவர்களுக்கு இது ஓர் புதுமையான கவனத்தை திசை திருப்பும் செயலாகும். கிறிக்கெட்! மரோரம்யமான கிறிக்கெட்!

இம்முறைய மகா அறுவடை வரட்சியினால் நாசமடையாவிட்டால் விவசாயிகளில் சிலர், தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளை வாங்கக் கூடியதாக இருந்திருக்கும். இப்போது வர்ண தொலைக்காட்சிப் பெட்டியின் விலை ரூபா 10,000/-க்கும் மேலாகி விட்டது. ஆனால் கறுப்பு வெள்ளை தொலைக்காட்சிப் பெட்டிக்கு ஆசுக்குறைந்தது கிட்டத்தட்ட ரூ. 3000

இது இப்படியிருக்க உணவுக்கு பணத்தை சம்பாதிக்கும் பொருட்டு அநேகமான விவசாயிகள் தங்களிடமுள்ளவற்றை (ரேடியோ, தையல் மெஷின், துவிச்சக்கரவண்டி, நகைகள் முதலியன) விற்பதாகவும் மற்றும் சிலர் அடுத்த வருடத்தில் பயிரிட வேண்டிய விளைவுப் பொருட்களைக்கூட விற்பதாகவும் அறிவிக்கப்படுகிறது. அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்பட்ட நிவாரணம் இன்றைய வாழ்க்கைச் செலவைப் பொறுத்தவரை சிறிதும் போதாதென்பதே இதற்குக் காரணமாகும்.

கிறிக்கெட் போட்டியை அமைப்பதில் செலவிடும் சக்தியிலும், பணத்திலும் சில பகுதி வரட்சி நிவாரணப் பகுதிக்கு செலவிடப்பட்டால் எவ்வளவு ஆச்சரியமாக இருக்கும்.

வேதாளங்கள்; முருங்கை மரங்கள்

‘கல்லூரன்’

வேதாளங்கள்
மீண்டும்
முருங்கை மரங்களில்
தாவ ஆயத்தம்.

புள்ளடிகள்
போட்டுப் போட்டு
எத்தனை எத்தனை
சிரங்குகள்
சிகிச்சை இன்றி
புரையோடிப் போயின

படுகுழிகள் ஆயிரமாய்
தோண்டி
சுதந்திரங்கள் என்று
தார்மீகச் சுல்லிகளால்
மறைத்து
யாரை விழுத்துவதற்கு

வேதாளங்கள்
மீண்டும் மரங்களில்
தாவ ஆயத்தம் -

வயிற்றுப் பசிக்குச்
சோறிடத் தெரியாமல்
தங்கள் கஜானாக்களை
தாராளமாக்கும்
வேதாளங்கள்
இன உணர்வுகளை
நிர்வாண வாக்கி
எத்தனை அனர்த்தங்கள்

தேர்தல் மேடைகளில்
இவைகள்
சுவாரஸ்யமான கதைகளை
அவிழ்க்கும்
றுத்தல் கணக்கில் தானியங்கள்
கூப்பன் புத்தகங்கள்
குடியிருக்க வீடுகள்
கொள்விலையில் சீனி சரக்கு வகை
எல்லாம் மலிவு விலையில்

இந்தப் புராணங்களில்
நாம் நம்மை
இழந்து இறுதியிலே
புள்ளடிகளுக்கு பலியாகிப்
போகும் எமது கரங்கள் -

‘கீற்றி’ ல் இடம் பெறும் ஆக்கங்களில்
வரும், பாத்திரங்கள், ச ம ப வ ங் க ள்
யாவும் கற்பனையானவை.

வெளியிடுவதற்கு கவிதைகள், கதைகள்
கட்டுரைகள் வரவேற்கப்படுகின்றன.

பிரசுரத்துக்கு தேர்ந்தெடுக்கப் படாத
வற்றை திரும்பப் பெற ஆக்கங்களோடு
போதிய முத்திரைகள் வைத்து அனுப்
பப் படும் பட்சத்தில், அவ்வாறு திரும்பி
அனுப்புவது சாத்தியமாகும்.

காவலூர் ஜெகநாதனின்

'யுகப் பிரசவம்'

சென்னை நர்மதா பதிப்பக வெளியீடாக காவலூர் எஸ். ஜெகநாதனின் 'யுகப் பிரசவம்' என்ற சிறுகதைத் தொகுதி வெளிவந்துள்ளது. திரு. க.கைலாசபதி முன்னுரை எழுதியுள்ளார். பத்தொன்பது சிறுகதைகளை உள்ளடக்கும் இத்தொகுதி மீனவர் பிரதேசம், விவசாயிகளின் தோட்டக்காணி, இந்திய வம்சாவளியினரின் பெருந்தோட்டப்பகுதி, என்ற மூன்று களங்களில் நிகழும் கதைகளைக் கொண்டதாக உள்ளது. இவற்றில் 'சொந்தமண்' 'ஒரு சமூகத்தின் கூனல் நிமிர்கிறது' 'மானுடம் என்றொரு...' 'கால தரிசனம்' 'ஆண்டாண்டு தோறும்' 'உழைப்பவர்க்கே' 'விடியட்டும்' போன்ற கதைகளில் பாத்திர வார்ப்பு சிறப்பாக அமைந்துள்ளது.

முன்னுரையில் குறிப்பிட்டது போன்று சாதிக் கும் வர்க்கத்துக்குமுள்ள நெருங்கிய தொடர்பையும் பிணைப்பையும் கோடிட்டுக் காட்டியிருப்பது சிறப்புக்குரிய விடயம். பல கதைகளில் ஆசிரியர் கையாண்டிருக்கும் நடை கதைப்பொருளுக்கு ஏற்ற வலுவுடையது அல்ல என்பதும் உண்மையே.

இன்னுமொரு விடயமும் இங்கு அவதானிக்கத் தக்கது. இதில் இடம் பெற்றுள்ள கதைகள், தாமரை, கணையாழி, மல்லிகை, தீபம், சிகரம், சிரித்திரன் போன்ற பத்திரிகைகளிலும், கல்கி, சிந்தாமணி, கிருதயுகம், சுடர் போன்ற பத்திரிகைகளிலும் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆகவே முதற் சொன்ன பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ள கதைகளுக்கும் பின்பு சொன்ன பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கப்பட்ட கதைகளுக்கும் சிறு இடைவெளி கோடிட்டுத் தெரிவதுபோல தோன்றுகிறது. பத்திரிகைகளின் போக்குக்கு ஏற்றவாறு கதைகள் அமைந்து விட்டனவோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

அவஸ்யம்

லோக மாதாவின்
படித்த மக(ா)ன்களின்
தேக முகங்களில்
வேலை தேடி வளர்ந்த
திண்டாட்ட மயிர்கள்
துயரத் தாடிகளாகி,
காலக் கொடுமையினை
சிரைக்கும் 'அவஸ்யத்தை'
காட்டும் 'சிக்ன'ல்கள்
சிக்னல் சபைகளிருந்து,
பேனையை சவரகத்தியாக்கிய
எழுத்தாள (சவர) தொழிலாளிகள்
'புரட்சிச்' சவரச்சமர்க்காய்

சஞ்சரித்து எழு(து)வார்கள்
அவர்களின் சவர அழைப்பில்,
புரிந்த முகங்களும்
புரியாத பரிதவிப்புகளும்
அசையாமல் முகங்களை
கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் . . .
ஏனென்றால் . . .
சவரத்தை சட்டை செய்யாது,
சற்றுச் சரிந்தால் கூட
துயர முகங்களில்
இரத்த ஓழப்புகளும்
மாறாத வடுக்களுமே
மிஞ்சிப் போகும்

மருதூர் - ஏ - அக்பர்

கிறுக்கல்கள் கிறுக்கல்கள் கிறுக்கல்கள் கிறுக்கல்கள்

★ “கணையாழி” ஜனவரி இதழில் இந்திராவின் இரண்டு வருடங்கள் என்ற கட்டுரையில் மாலன் எழுதுகின்றார்.

“விலைவாசிகள் கூரையைத் தொட்டு விட்டன. எப்படி குடித்தனம் நடத்துவது. என்று தேர் தலுக்கு முன் முழங்கினார் இந்திரா. இன்றைக்கு எங்கே இருக்கிறது விலைவாசி? ஒரு பக்கம் மொத்த விலைகள் சரிந்திருக்க மறுபக்கம் சில்லறை விலைகள் ஏறி வருகின்றன. இடையில் எங்கே தில்லு முல்லு? இந்திராவிற்கு தெரியாதா? அந்த இடத்தை தொட முடியவில்லையா? ஜனதா அயல் நாட்டிடம் தேசத்தை அடகு வைத்து விட்டது என்றார். இன்றைக்கு IMF இடம் கடன். ஜனதாவோ, இந்திராவோ எந்த கட்சிவந்தாலும் இருக்கின்ற பிரச்சினைகள் தீர்ந்து விடப்போவதில்லை. இந்தத் தேசத்தின் விமோசனம் இவர்கள் கையில் இல்லை...”

இதுபற்றி ஈழத்து வாசகர் ஒருவர் இப்படிக்கூறினார் என்னிடம்... “இது இலங்கைக்கும் நன்றாகப் பொருந்துமே! தேர்தல் காலத்தில் SLFP அமைச்சர்கள் உலகத்தை சுற்றுலாக்க UNP யினர் குற்றஞ் சாட்டினார்கள் ஆனால் இப்போ வெளிநாட்டிலே தங்கி விடுகின்ற அமைச்சர்கள் எத்தனை பேர்? விலைவாசி உயர்வு பற்றி பேசத்தேவையில்லை... ஆகவே இங்கும் UNPயோ, SLFPயோ எந்தக்கட்சி வந்தாலும் இங்கிருக்கின்ற பிரச்சினைகள் தீரப்போவதில்லை. இலங்கையின் விமோசனம் இவர்கள் கையில் இல்லை...”

★ அக்கரைப்பற்று இலங்கை வங்கிக் கிளையில் கவிஞர் பாலமுனை பாறுக்கின் கவிதைகளும் காட்சியளிக்கின்றன...; ஆச்சரியப்படாதீர்கள். அவர்கடைமையாற்றுகின்ற அக்கிளையின் முகாமை யாளரது அறிவுறுத்தல்கள் சில வெளியே வாடிக்கையாளர்களின் பார்வைக்கு ஒட்டப்பட்டுள்ளன. அவைகளை, தானே அழகான புதுக் கவிதை வடிவில் அமைத்திருக்கின்றார் பாறுக்க கவிதை எழுதியவருடைய இடத்தில் “முகா மையாளர்” என்று “கிடக்கின்றது”

தனக்கே உரித்தான படிவ உத்திகளை இக் “கவிதைகளில்” கவிஞர் புகுத்தியிருந்தால் வங்கி

யின் வாடிக்கையாளர்கள் தலையில் கைவைக்க வேண்டியதுதான்...

★ எம் நாட்டின் தொன்னூற்றி ஐந்து சத வீதமானவர்கள் மாதாந்த வருமானம் ஆயிரம் ரூபாய்க்கும் குறைவாகத்தானிருக்கும். ஆனால் நாளொன்றுக்கு இலட்சக் கணக்கில் வருமானமாக பெறுகின்றவர்களும் நம் நாட்டில் இருக்கின்றார்கள். உப்பாலி விஜயவர்தனுவிற்கு ஒரு நாளைக்கு ஐந்து இலட்சம் என்றும்; தாசா முதலாளிக்கு நான்கு இலட்சம் என்றும், ANTON ஞானம் முதலாளிக்கு மூன்று இலட்சம், மகராஜா முதலாளிக்கு மூன்று இலட்சம் என்றும் கணக்கிடப்பட்ட தகவல்கள் எமக்கு கிடைத்ததுள்ளன. 20000 தொழிலாளர்களது ஒரு நாளை வருமானம் ஒரு தனிமனிதனுக்கு ஒரு நாளிலே கிடைக்கின்றது.

★ “மக்கள் வங்கி எம்போன்ற மக்களுக்கே” என்ற தலைப்புடன் மிகக்கவர்ச்சிகரமான ஒரு கலண்டரை மக்கள் வங்கி சென்றவருடம் வெளியிட்டிருந்தது. அக்கலண்டரில் ஒரு முதியவரான விவசாயி, சட்டிபாளை செய்யும் தொழிலாளி, தையல் தொழிலாளி, தேயிலைக்கொழுந்து பறிக்கும் பெண், வாழைப்பழங்கள் விற்கும் ஒரு ஏழைக் கன்னிப்பெண், மீன்பிடித் தொழிலாளி ஏழைச் சிறுவர்கள் சிலர், ஒரு பெலான் வியாபாரி ஆகியோரது படங்கள் அழகாக அச்சிடப்பட்டிருந்தன. ஆனால் மேல் குறிப்பிட்டுள்ள வாழ்க்கைத்தர முள்ளவர்கள் மக்கள் வங்கியில் ஒரு நடைமுறைக் கணக்கு (Current Account) ஆரம்பிப்பதானால் ‘வசதி’யுள்ள சிலர் அவரை சிபார்சு செய்யவேண்டும். ஒரு கடன் பெறுவதானாலும் அது இலகுவில் கைகூடாத காரியமாகும். இரண்டு “பெரியவர்கள்” பிணையாளராக இருக்க வேண்டும் அத்துடன்... இப்படி எத்தனையோ நிபந்தனைகள் இவர்களுக்கு, ஆனால் ஒரு கடை முதலாளி, வர்த்தகர் போன்றோர் Over Draft ஆக எவ்வளவு தேவையானாலும் உடன் வழங்கப்படுகின்றது. அவர்களில் மக்கள் வங்கிக்கு நம்பிக்கை அதிகம். அத்துடன் கடன் வழங்குவதிலும் அவர்களுக்கு முதலிடம். புதுவருடக் கலண்டர்கள் கேட்டுச் சென்றாலும் “பெரிய கணக்கு” வைத்திருப்பவர்களுக்கு மாத்திரம்

கிறுக்கல்கள் கிறுக்கல்கள் கிறுக்கல்கள் கிறுக்கல்கள்

என்று பதில் கிடைக்கின்றதாம்.

ஆகவே அடுத்த வருடக் கலண்டரில் பெரிய வர்த்தகர்களினதும்; உயர் அதிகாரிகளினதும் படங்களை அச்சடித்தால்தான் மேற்குறிப்பிட்ட தலைப்பு மிகப்பொருத்த மானதாக இருக்கும் என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது.

- ★ யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக நிர்வாகக் குழுவிற்கு அண்மையில் அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட மூவரில் திரு. சி. சிவபாதசுந்தரமும் ஒருவர் இவர் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியின் அதிபராக இருந்தபோதுதான் யாழ்ப்பாணத்தில் எந்த வொரு பாடசாலையிலும் நிகழாத “அதிசயம்” நிகழ்ந்தது!

பௌதிகவியல் (PHYSICS) பாடத்தை உள்ளடக்காத ஒரு விஞ்ஞானப் பிரிவொன்றும் க.பொ.த. (சாதாரண) வகுப்பொன்றில் அப்போது ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தது. அனால் கற்றவர்கள் அறிந்த உண்மை என்னவெனில் விஞ்ஞானத் துறையில் எந்தத் துறையில் மேற்படிப்பை மேற்கொள்ளுவதாக இருந்தாலும் (மருத்துவம் அல்லது வைத்தியம்) பௌதிகவியல் தேவை என்பதுதான். திரு. சிவஞானசுந்தரம் ஒரு கலை முதுமானிப்பட்டம் பெற்றவராக இருந்தாலும் அந்நேரத்தில் கல்லூரியிலிருந்த மறைய விஞ்ஞான ஆசிரியர்கள் அவருக்கு ஆலோசனை கூறியிருக்கலாம். ஆனாலும் இப்புதிய “ஏற்பாட்டினால்” பாதிக்கப்பட்ட மாணவர்களுக்கு யாராவது பதில் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும்

- ★ வீரகேசரி ஆசிரியர் திரு. க. சிவப்பிரகாசம் எழுதிய “சிரித்தன செம்மலர்கள்” (சோவியத் பயணக்கட்டுரை) புத்தகத்தில், அதன் இறுதியில் அவரும் திருமதி ரேபன்ஸ்காயா என்ற ரஸ்யப் பெண்மணியும் விமானத்தில் அருகருகே இருந்து பிரயாணம் செய்ததாகவும் விமானத்தில் இலங்கைக்கு வரும்போது கட்டுநாயக்க விமான நிலையத்தில் விமானம் இறங்குவதற்கு முன்னர். விமானம் கீழே இறங்கிக் கொண்டிருந்த வேளையில் அந்த ரஸ்யப் பெண்மணி தன்னிடம் பின்வருமாறு கேட்டதாகவும் குறிப்பிடுகின்றார்.

“கடல் வளம் சூழ்ந்த உங்கள் நாடு, இயற்கையின் வளங்கள் கொழித்துக் கொட்டும் உங்கள் நாடு ஏன் பொருளாதார பிரச்சினைகளால் அல்லற்படவேண்டும்? வானிலையும் உங்களுக்கு வாய்பாகத்தானே இருக்கின்றது. ரஸ்யாவைப் போன்று பனிபெய்வதால் இடைஞ்சல் ஏற்படுவதில்லையே. இவையெல்லாமிருந்தும் முன்னேற்றம் காணத்தடங்கல் ஏன் ஏற்பட வேண்டும்?”

இலங்கையின் எழில்மிகுந்த காட்சிகளை நானாபக்கமும் சுற்றிப்பார்வையிட்டு திருமதி. ரேபன்ஸ்காயா என்னிடம் கேட்ட கேள்வி இது. என்னால் சரியாக பதில் அளிக்க முடியவில்லை. அக்கேள்விக்கு இன்னும் நான் பதில் காண விரும்புகிறேன்....”

“Mr. சிவப்பிரகாசம்! நீங்கள் வீரகேசரிப் பத்திரிகையில் இருக்கும்வரை இதற்கான பதிலை அறியமாட்டீர்கள். உங்களுக்கு பதில் தெரிந்தாலும் அது உங்கள் வாயால் வெளிவராது. அதை நீங்கள் விரும்பவும் மாட்டீர்கள்”

- ★ கிறுகதை எழுத்தாளர் காவலூர் எஸ். ஜெகநாதன் நான் முதன் முதலில் சந்தித்தது மறுக்க முடியாத ஒரு நிகழ்ச்சியாகும். யாழ்ப்பாண புகையிரத நிலையத்தில், யாழ் தேவிக்காக காத்திருந்து. இளைப்பாறும் ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்தேன். ‘சமர்’ சஞ்சிகையில் வெளிவந்த ‘பத்தேகம்’ திரைப்படத்தின் விமர்சனக் கட்டுரையை அப்போது வாசித்துக்கொண்டிருந்தேன். யாரோ ஒரு நண்பரை வழியனுப்புவதற்காக அங்கு வந்திருந்த ஜெகநாதன் எனக்கருகே வந்தமர்ந்து, என்னை அவதானித்தபின் ‘உங்கள்பெயரென்ன?’ என்று என்னிடம் கேட்டார். பின்னர் ஒருவரை யொருவர் அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டு பலவற்றை உரையாடினோம். சமர், கீற்று, மல்லிகை போன்ற சஞ்சிகைகளை அநேகமாக படைப்பிலக்கியத்தோடு தொடர்புடையவர்களே வாசிப்பதாகவும் அந்த நம்பிக்கையிலேயே என்னைக்கேட்டதாகவும் கூறினார் அவர்.

எமது வாசகர்களின் கைகளில் ஆனந்த விகடன், பொம்மை, மயன் போன்ற சஞ்சிகைகளுக்கு பதிலாக எமது சஞ்சிகைகளும், தமிழகத்தின் கணையாழி போன்ற சஞ்சிகைகளும், காணப்படுகின்ற காலம் எப்போது வருமோ...!

ஒரு நிமிடம் . . .

நமது 'தலைவர்'களுக்கு தேர்தல் காய்ச்சல் பிடிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறது. சாப்பாட்டுக்கு பஞ்ச மிருந்தாலும் இனி வாக்குறுதிகளுக்கு பஞ்ச மிருக்காது. 'தலைவர்கள்' அவர்களுக்கே உரித்தான நடவடிக்கைகளில் முனைந்து கொள்கின்றனர். திடீர் திடீர் என சில பொருட்களின் விலைகள் குறையலாம். தொழிலாளிகளே இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பு என்று பல்லவிகளைப் பாடலாம்.

"இந்த நாட்டின் பொருளாதாரத்தைக் கட்டி எழுப்ப என்னிடம் திட்டமுள்ளது அதிகாரத்துக்கு வந்தால் மாத்திரமே அதை வெளிப்படுத்துவேன்" என்ற மர்மக் கதைகளை அவிழ்க்கலாம். இம் முறை தேர்தலிலும் இன விடுதலையையே முன்வைப்போம் இந்தத் தேர்தலைத்தவிர அடுத்த தேர்தல் தமிழ் ஈழத்திலேயே இருக்கும் என்றெல்லாம் கூறி வைக்கலாம்-

திட்டமிட்டு ஏமாற்றும் முனைவுகள்.

* * *

"Saturday Review" என்ற ஆங்கில பத்திரிகை ஒன்றில் ஒரு செய்தி வெளியாகி இருந்தது. யாழ்ப்பாணத்து பட்டதாரி மாணவர்கள் காதையர்களால் சிவனொழிபாத மலையில் வைத்து தாக்கப்பட்டனர். தெய்வாதீனமாக தமது உயிரையும் உடைமையையும் பாதுகாத்தனர். இப்பட்டதாரி மாணவர்களும் விரிவுரையாளர்களும் அங்கு பல இன்னல்களை எதிர்நோக்கினர்: "புலிகள் இங்கு வர என்ன துணிவு?" என்று சிங்களத்தில் கூறி காதையர்கள் நையாண்டி செய்தனர். முறைப்பாடு செய்யப்போனபோது பொலிஸ் உத்தியோகத்தர் சிலரும் அவ்வாறு பரிசாசம் செய்தனர். இவர்கள் யாத்திரைக்குப் பயன்படுத்திய மினி பஸ்ஸின் ஈண்ணாடிகளும் நொருக்கப்பட்டனவாம்.

யாழ்ப்பாணம் என்றால் புலிகளின் இருப்பிடம் அங்கு வாழும் மக்கள் யாவரும் புலிகள். என்ற எண்ணம் ஆட்சியின் கூலிப்படைகளுக்கு வெகுவாகப் புரையோடியிருக்கிறது.

அண்மையில் கிழக்கு மாகாண பெரியகல்லாற்றிலும் ஒரு சம்பவம். அங்கு ஒவ்வொரு வருடமும் பிரதான வீதியில் அமைந்துள்ள ஒரு கோயிலில் தற்காலிகமாக பிரதான வீதியை மறித்து, வாகனங்களுக்கு வேறு பாதை (Bye Road) அமைத்துக் கொடுத்து சமயச் சடங்குகள் நடைபெற்று வந்தன. இம்முறை இதற்கு ஒரு சோதனையாக இச்சம்பவம் நிகழ்ந்துள்ளது. 5-4-82 அன்று இரவு அப்பாதையில் வந்த இராணுவ வாகனம் கோயில் முன்றலில் அமைந்துள்ள சோடனையையும் பந்தலையும் உடைத்துச் சென்றுள்ளது. இதையிட்டு இங்குள்ள பொது மக்களின் மனம் எவ்வளவுக்கு புண்பட்டுப்போய் விட்டது.

'இனவாதம்' என்று கூறி இதனை தட்டிக்கழிக்க முடியாது. சிறப்பாக சோசலிஸ அமைப்புக்குக் கீழ் ஐக்கிய இலங்கையை அமைக்க விரும்புவோர் இதையிட்டு உரத்த குரல் கொடுப்பது மிகவும் அவசியம்.

முதலாளித்துவ அமைப்பின் கீழ் இது சகஜம் என்ற சமாளிப்புகளை தூவ முனைந்தால் இத்தகையோர் மக்களை - குறிப்பாக தமிழ் மக்களை நெருங்குவது ஒரு நீண்ட பாதையாகி விடலாம் - அல்லது அசாத்தியமாகவும் போகலாம்.

'தீபசிகா'

‘மெடிக் கெயார்’

‘MEDICARE’

- * நோயாளர்களுக்குத் தேவையான சகல மருந்து வகைகளும்
- * குழந்தைகள், பெரியவர்களுக்கான பால்மா வகைகளும்
- * வீட்டுப்பாவனைக்கான சகல வாசனைப் பொருட்களும்

நியாயமான விலையில் மொத்தமாகவும்,
சில்லறையாகவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

உங்கள் தேவைகளை நிவர்த்தி செய்ய இன்றே நாடுங்கள்:

மெடிக் கெயார் — MEDICARE

மன்னன் குளம் தோட்டமும் பண்ணையும்
பொத்துவில் வீதி, அக்கரைப்பற்று.

கல்முனையில்

கோடை வெப்பத்தைத் தணிக்கும் ஒரு குளிர்பான நிலையம்

BABUJEE

இ
ங்
கு

ஐஸ் கிரீம்,

மில்க் சேக்,

சுவையூட்டும் பழரசக் கலவைகள்

மற்றும் சுவை நிறைந்த குளிர்பானங்கள்

ஒரு முறை விஜயம் செய்யுங்கள்:

**BABUJEE'S COOL SPOT
KALMUNAI**

பாவனையாளரை அழைக்கின்றது . . . .

அக்கரைப்பற்று தெற்கு ப.நோ.கூ. சங்கம்

எங்களிடம்,

ரெடிமேட் ஆடைகள்,
வொயில் சிந்தெட்டிக் சாறி வகைகள்,
சீத்தை வகைகள்,
சப்பாத்து வகைகள்,
மட்பாண்டப் பொருட்கள்,
பாடசாலை உபகரணங்கள்,
உழுவு இயந்திர, துவிச்சக்கர உதிரிப்பாகங்கள்,
அலுமினியம் சாமான்கள்,
பெற்றோலியம் கூட்டுக்காபனப் பொருட்கள்,
மற்றும் பல . . . .

நியாயமான விலையில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

AKKARAIPATTU SOUTH M. P. C. S. LTD.

Thirukkivil — Thambiluvil.

TELE PHONE: THIRUKKOVIL - 7.

ஈற்று இலக்கிய வட்டத்தினருக்காக திரு. ஆர். என். லோகேந்திரலிங்கத்தால், அக்கரைப்பற்று பொத்துவில் வீதி, 'பாத்திமா மின் அச்சகத்தில்' அச்சிட்டு 1-4-82ல் வெளியிடப்பட்டது.